KATILIM

[illegible] ▪ OCAK 198[illegible] ▪ SAYI 3 • KDV Dahil 50[illegible] [illegible]..

ODTÜ TARİHİ -1-

1988'DE YENİ HEDEFLERE DOĞRU

ATILMALARA SON!..

MERHABA

Yeni adımlar yeni hedeflerle beraber, 1988'in bu ilk haftasında 3. sayımızla beraber yeniden "merhaba".

Herbirimizin değişik umut ve beklentilerle girdiği 1988'in dünyamıza barış getirmesi ve baskısız, sömürüsüz bir dünya için yeni atılımların olması dileğiyle yeni yılınızı kutluyoruz.

İkinci sayımız üzerinde yapılan yoğun tartışmalar ve bize iletilen öneri ve görüşleriniz doğrultusunda bir 3. sayı çıkarmaya çalıştık. Ancak, hala daha bir eksiklik var. KATILIM ODTÜ'de çok geniş bir öğrenci kitlesi tarafından sahiplenilmesine karşın, dergi üretim sürecine etkin bir katılım özlenen düzeyde sağlanabilmiş değil. Bize yazmanızı, özellikle de öneri ve eleştirilerinizi yazmanızı bekliyoruz. Birlikte üretimi yaşama geçirmek için, dergimiz birimlerinde çalışmanızı ve KATILIM'ın yazılarının yazılmasından, dağıtımına kadar tüm üretim süreçlerine katılmanızı bekliyoruz.

Bu aydan itibaren. "KATILIM ABONE KLÜBÜ"nün kurulduğunu ve çalışmaya başladığını duyurmak istiyoruz. Evet artık her abonemize, tanıtıcı bir kart verilecek ve abonelerimiz kendilerine sağlanan kolaylıklardan öncelikle yararlanacaklar.

Bu sayımızı ağırlıklı olarak "Atılmalar", "ODTÜ Tarihi" "Nasıl Bir Dernek" konularına ayırdık. ODTÜ'lü Filistinli öğrencilerle yaptığımız söyleşiyi, ise ilgiyle okuyacağınızı düşünüyoruz.

Gelecek sayımızda; "Örgütlenme Gerekliliği ve Batı İnsanının Örgütlenmeye Bakış Açısı", "Kafeterya ve Beslenme Sorunu", "Nasıl Bir ODTÜ İstiyoruz" ağırlıklı konularımızı oluşturacak.

Ayrıca "ODTÜ Tarihi" yazıdizimizin ikinci kısmı yayınlanacak. Bu konularda ve diğer konularda katkılarınızı beklediğimizi tekrar belirtelim.

Tüm ODTÜ'lü arkadaşlara bu final döneminde ve 1988 yılının tümünde başarılar diliyoruz.

Şubat sayımızı tatil nedeniyle yayınlamayacağız.

Mart'ın ilk haftasında buluşmak üzere.

Sevgi ve Dostlukla

İÇİNDEKİLER

DERGİMİZDE ÇIKAN YAZILARDA İLERİ SÜRÜLEN GÖRÜŞLER YAZARLARINA AİTTİR.

Sahibi ve Sorumlu Yazıişleri Yönetmeni: RECEP GÜR. Ekin-Sanat Sorumlusu: ALPER AKÇAM. İlan-Abone Bürosu: NECAN BALTAN-NALAN KATİP. Teknik Sorumlu: ÖZLEM KAVAK. Abone Koşulları: Yıllık: 5000 TL. Altı Aylık : 2700 TL. Teknik İşler/Dizgi: NORM DİZGİ: Tel: 125 80 26 Grafik Düzenleme: KATILIM Film: KAMERA Tel: 1330873 Baskı: ÖZKAN MATBAACILIK AŞ. Tel: 229 59 74 Yönetim ve Yazışma Adresi: Çankırı Caddesi 45/329 (Yıba Çarşısı) Ulus-ANKARA. İlan Koşulları/Arka Dış Kapak : Tam Sayfa 125.000 TL. Yarım Sayfa 75.000 TL. Çeyrek Sayfa 45.000 TL. İç Sayfalar/Tam Sayfa 80.000 TL. Yarım Sayfa 50.000 TL. Çeyrek Sayfa 30.000 TL. Havale Gönderme : Recep GÜR Türkiye İş Bankası Mithatpaşa Şubesi Hesap No: 251279.

1988'DE ODTÜ'DE YENİ HEDEFLERE...

Geçen son üç yıla kısaca bir göz attığımızda, üniversite gençliğinin haklarına sahip çıkmak ve bu hakları koruyup geliştirmek için yoğun bir dernekleşme hareketi içinde olduğunu görüyoruz. Gençliğin, kendisine giydirilmeye çalışılan kılıfı kabul etmeyişi ve haksızlığa boyun eğmeyişi çok kısa bir özet olabilir bu süreç için. Kuşkusuz, gençlik, içinde bulunulan zor koşulların bilincinde, atılması gereken adımların sorumluluğuyla örgütlenmesini gerçekleştirirken, her yeni kazanımla önüne yeni hedefleri de belirtiyordu.

ODTÜ gençliği de bu zorlu dönemde, öz örgütü ODTÜ öğrenci Derneği'ni kurarak haklarına sahip çıkmanın ilk önemli adımını attı. Böyle bir adım zorlukların, baskıların ve engellerin yüzyüze kalındığı bu yolun ne denli engebeliolduğunun bilinciyle atılmıştı kuşkusuz. Anayasa ve yasalarda açıkça belirtilmesine karşın, dernek örgütlenmesinin önüne konan fiili engeller, dernek kurucu ve üyelerinin sürekli baskılarla karşılaşması bir gerçeklik olarak yaşanmakta. Tüm bu engelleri aşarak haklarına sahip çıkan gençlik, her geçen gün yeni adımlarla yeni hedeflere doğru ilerlemekte.

ODTÜ özelinde, geçen son üç yılı çok fazla irdelemek niyetinde değiliz. Ancak, 1987 yılının sonları yönlü mesajlar vermesi açısından üzerinde durulması gereken bir dönem.

23 Kasım 1987'de ODTÜ-ÖD Genel Kurulu'nun gerçekleştirilmesiyle atılan adım, belli çevrelerin tepkisiyle karşılaştı. Gerici basının Genel Kurul'a ilişkin yaptığı asılsız yayınlar, belli senaryoların yeniden yazımından başka bir şey değildi. Dernek Genel Kurulu'nda Yönetim Kurulu Üyeliği'ne adaylığını koyanları illegal örgüt üyesi gibi göstermeye çalışmak, dergimize ilişkin asılsız yayınlar yapmak iki önemli gerçeği işaret etmemizi gerektiriyor.

Herşeyden önce böylesi yayınlar en temelde yasal oluşumları "illegal oluşumlar" ve "örgütler" olarak tanıtmaya çalışırken, resmi organlara da "suç duyurusunda" bulunmayı amaçlamaktadır.

Bizce çok daha önemli olan boyut ise, sivil terör odaklarına hedef gösterme gayretleridir. Bu gayretlerin yaşanan sonuçlarını, anlatmaya gerek bile görmüyoruz.

1988 yılı, dernekleşme hareketinde yeni adımların atılacağı bir yıl olacak. Bu noktada, ODTÜ-ÖD'ün kitleşelleşmesi yolunda yeni açılımların sağlanması gerekmektedir. Dernek için örgütlenmenin yaşama geçirilmesi, iç-tüzük tartışmalarını olabildiğine geniş bir kitlenin katılımıyla yapılması, kültürel sportif ve diğer katılımcı etkinliklerin düzenlenmesi, derneğin kitleselleşmesinde işlevsel öneme sahip olacaktır.

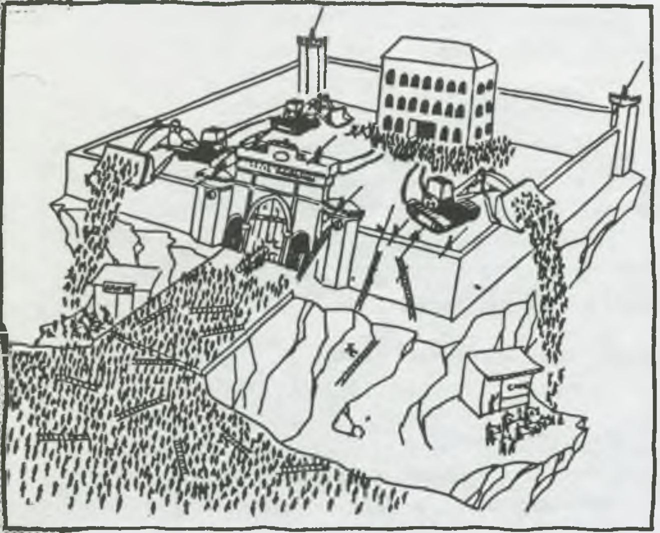
Üye kampanyasının canlandırılması, tartışma zeminlerinin yaratılması, alternatif yurt ve disiplin yönetmeliğinin hazırlanması ve dernek çalışmalarının duyurulabilmesi amacıyla, dernek yayın organın çıkartılması yolunda çalışmalar gerçekleştirilmelidir. Ayrıca Özerk-Demokratik Üniversite Kurultayı çalışmalarına katılmak ODTÜ-ÖD'ün gündeminde bulunmalıdır.

Daha güzel bir ODTÜ, aydınlık bir gelecek için 1988'de birlikteliklerimizi, güçlerimizi somut olanlarda birleştirelim.

ÖĞRENİM HAKKIMIZ ENGELLENEMEZ

Ülkemiz öğrenci gençliği ekonomik, sosyal, kültürel, politik ve akademik birçok sorunu aynı anda omuzlamak zorunda. Bir de bu sorunların alt başlıkları var ki, bunları da gözönüne alırsak, tam bir sorunlar zinciri oluşuyor. Kuşkusuz bu sorunların biri diğerinden çok bağımsız değil. Kimi kısa erimde, kimi uzun erimde bireye ve topluma oldukça pahalıya mal oluyor.

Bu sorunlar zincirinin en acımasız halkalarından birisi, öğrenci gençliğin güncel ve somut olarak yaşadığı "ATILMALAR" kuşkusuz. YÖK (Yüksek Öğrenim Kanunu)'ün 44. maddesinin (a) fıkrası atılmaların tek dayanağı durumunda. Neler diyor YÖK'ün 44. maddesi, önce buna bir bakalım:

– Teorik derslere % 70; uygulamalı derslere % 80 devam zorunluluğu uygulanır.

– Bir dersten iki kez üst üste başarısız olan öğrencinin üniversiteyle ilişiği kesilir.

– Her dersin iki tane sene içi vize sınavı, bir tane sene sonu final sınavı vardır. Sene içinde yapılan sınavlardan ortalama % 40 tutturamayan öğrenci sene sonu sınavına giremez.

– Esas olan "sınıf geçme" sistemidir.

Her yıl en az 15.000 öğrencinin (bu rakam 2 yıl önce 40.000'di) okullarıyla ilişiğinin kesilmesine neden oluyor 44. madde. Ülke ekonomisine her yıl en az 70 milyar lira israf getiriyor. Bunun bizim gibi gelişmekte olan bir ülke için ne denli büyük bir miktar olduğu tartışılamaz.

Ancak bu maddi yönünün dışında öylesine önemli sorunları da beraberinde getiriyor ki, ilk anda gözden kaçırsak da, sonradan biçim değiştirip karşımıza çıktığında anlayabiliyoruz önemini. Evet, olay yalnızca öğrencinin okuldan atılmasıyla sonuçlanmıyor. Daha sonradan toplumsal ve psikolojik bir yıkımı da getiriyor beraberinde.

Gerek tek tek ya da toplu olarak insanlarımıza, gerekse ülkemize hiçbir yarar sağlamadığı gibi, onların sırtına ekonomik, sosyal, kültürel birçok yeni sorunun yüklenmesine neden olan "ÖĞRENCİ KIYIMI" hala sürüyor. 44. madde kaldırılmadığı sürece de devam edecek.

Sözde "tembel öğrencilerin ya da Doğramacı'nın tanımıyla" öğrencilik yapmaya niyeti olmayanların" okuldan uzaklaştırılması için getirilmiş bu madde. Sayın Doğramacı'ya şunu sormak gerekli o zaman: "Biz, ODTÜ öğrencileri üniversite sınavlarında en yüksek puanları alarak geldik ve başarılı öğrenciler olarak sözettiniz bizden. O halde neden her 15 arkadaşımızdan biri okuldan atılıyor?"

Daha önceden birçok kez gerek bireysel, gerekse yığınsal biçimde "44. madde" ye karşı geliştirilen karşı çıkışlar, yalnızca ufak tefek birkaç yamamayla geçiştirilmeye çalışıldı. Öğrenci istemleri doğrultusunda net bir değişiklik yapılmadı.

Ne ki artık yetkililerin, biz öğrencilerin bu yaşamsal sorunu karşısında duyarsız kalmayarak dikkatlerini ivedi bir çözüme yöneltmelerini istiyor ve öğretim hakkımızı elimizden alan 44. maddenin değiştirilmesi için tüm çabaların gösterilmesi gerektiğine inanıyoruz.

"ATILMALAR" yalnız atılan öğrencilerin sorunu olarak değil, tüm toplumu ilgilendiren bir sorun olarak ele alınmalı ve dayanağını oluşturan 44. madde, öğrencilerin yararına değiştirilmelidir.

44. MADDE EYLEMİ

ÖNCESİ VE SONRASI

YÖK'ün 1982'de anayasal bir kurum olarak yüksek öğrenim sisteminde uygulanmaya başlamasıyla, üniversitelerde "öğrenci atılmalar", sorunu da gündeme geliyordu. Arttırılan kontenjanlar sonucunda oluşan "öğrenci fazlası"nın bir şekilde azaltılması gerekliliği, YÖK'ün "doldurt-boşalt" politikasının temelini oluşturdu. Öyle ki, 1983-84 yılında üniversitelerde öğrenci sayısı, bir önceki yıla göre % 20,7 oranında arttırıldı. Atılmalar konusunda ise aşağıda vereceğimiz istatistikler düşündürücüdür:

Türkiye'de Üniversitelerden Atılan lar

Yıllar	Öğrenci Fazlası	Yüzde
1984	16.800	4.2
1985	32.900	7.3
1986	42.200	8.7

Atılmaların en önemli nedeni olan sınav sistemi, son 2 yıldır öğrencilerin haklarını kazanabilmek için çeşitli yöntemlerle mücadele ettikleri bir alan oldu. Öğrenciler Ekim-Kasım 1986'da atılmaların dayanağını oluşturan "44. madde"ye karşı bir kampanya başlattılar. Derslere devamın kaldırılması, yarıyıl içerisinde verilen sınav haklarının arttırılması, öğrenim süresinin uzatılması, yıl sonu sınavlarına alınma koşullarının öğrencilerin lehine düzeltilmesi gibi istemlerin yer aldığı bu dilekçe kampanyası, Türkiye çapında 33 öğrenci derneğinin eşgüdümüyle gerçekleştirildi.

2-3 hafta gibi kısa bir süre içinde 13 bin'den fazla öğrenci dilekçeye imza atarken, istemlerinin haklılığı, 2 dersini veremediği için üniversiteden atılan, Marmara Üniversitesi Hukuk Fakültesi öğrencisi İsa Tanrıverdi'nin 23 Ekim 1986'da intihar

etmesi gibi acı bir olayla daha da pekişiyordu. Toplanan imzalar, İstanbul ve İzmir'den yürüyen öğrenci temsilcileri ile Ankara'ya ulaştırıldı ve 6 Kasım 1986 günü bütün imzalar TBMM'ye verildi.

44. maddeyi değiştirme kampanyası, bütün engellemelere ve Ankara'ya yürüyen öğrenci temsilcilerini ODTÜ önünde karşılayan 1000'den fazla öğrenciden 200 kadarının gözaltına alınmasına karşın, başarılı bir kampanyaydı. YÖK'ün uygulamaya çalıştığı politikaların yanlışlığını öğrencilere duyurmakta ve telafi sınavı gibi ek sınav hakları alma açısından sonuç alıcıydı. Ancak "atılmalar" sorununa kalıcı çözümler getirilmedi. Geçen 1 yıl içerisinde ODTÜ'den atılan 1100 öğrenci bunun en açık göstergesidir. Bu sorunun öğrenci yararına çözümlenmesi için öğrencilerin hep birlikte sürdürecekleri hak arama çabaları bitmeyecek, geleceklerini belirleyen bir durum karşısında hiçbir zaman duyarsız kalmaları söz konusu olmayacaktır.

Serdar YILDIZ

ODTÜ—ÖD ATILMALARA SON BİLDİRİSİ DAĞITTI

Geçtiğimiz dönem, yaklaşık 1100 öğrenci ODTÜ'den atıldı. Bunun üzerine öz-örgütümüz ODTÜ-ÖD bir imza kampanyası başlattı. Dergimiz baskıya hazırlanırken imza kampanyası devam ediyordu. Bu nedenle kampanyanın sonuçlarını yazamıyoruz.

Derneğin bir diğer etkinliği ise, atılmaları ve en temel haklarımızdan olan öğrenim hakkının engellenmesini protesto eden "ATILMALARA SON" bildirisinin 8.1. 1988 günü dağıtılmasıydı.

5000 adet basılan ve Sıhhiye, Tunus, Kızılay, 100 Yıl Dolmuş Durağı, Cebeci ve 100. Yıl Mahallesi'nde dağıtılan bildiri rektörlüğün izin vermemesi nedeniyle, üniversite içinde dağıtılamadı. Bildirinin şehir merkezinde serbestçe dağıtılmasına izin verilmesi ancak, üniversitede dağıttırılmaması dernek faaliyetlerinin engellenmesini yeni bir örneği. Bu tutumu kınıyoruz.

ÖGRENCİ KIYIMINA SON !

TEMEL HAK VE ÖZGÜRLÜKLERİMİZDEN BİRİ OLAN YÜKSEK ÖGRENİM HAKKIMIZ ENGELLENEMEZ.

ATILMALARIN SORUMLUSU ÖGRENCİLER DEGİL ÇARPIK EGİTİM SİSTEMİ VE YÖK'TÜR.

VİZELERE ATILMALARA SON !

YÖK'E HAYIR ! ODTÜ Ö.D.

ODTÜ'LÜ FİLİSTİNLİLER:

Filistin. "Modern çağın bu kanayan yarası" gündemdeki yerini hala koruyor. Haklılığı tarihin gerçekliğiyle kanıtlanmış Filistin Mücadelesi "bir sonsuz devrim" olarak devam ediyor. Bağımsız demokratik Filistin Devleti'ni kurmanın mücadelesini veren Filistin Halkı, yarının özgür dünyasında onurlu yerini alacak kuşkusuz.

Her yıl 1 Ocak günü "Filistin Kurtuluş Örgütü"nün kuruluş yıldönümü olarak kutlanıyor. Filistin Hareketi'nin önemli halkalarından birini oluşturan bu olayın coşkusunu Filistinlilerle beraber paylaşıyoruz.

Biz de bu günü sayfalarımız aracılığıyla kutlamak istedik.

ODTÜ'nün değişik bölümlerinde okuyan bir grup Filistinli öğrenciyle FKÖ Ankara Temsilciliğinde yaptığımız söyleşiyi 1 Ocak'ın anısına yayınlıyoruz.

KATILIM - Öncelikle öğrenim için niçin Türkiye'yi seçtiğinizi ve ODTÜ'nün bu tercihte belirleyici rolünün olup olmadığını öğrenebilir miyiz?

— Bizler, zorunlu olarak değişik ülkelerde yaşıyoruz. Üniversiteleriniz Ortadoğu ülkelerinde tanınıyor. Bu üniversiteleri bitirince, iş bulma olanaklarımız fazla. Ayrıca en önemlisi, kendimizi Türk halkına yakın hissediyoruz.

— Kültürel bir yakınlık var aramızda. Bu tercihimizde önemli bir etken. Türk halkı Filistin mücadelesini destekliyor. Bu bizi birbirimize daha da yakınlaştırıyor.

— Özellikle ODTÜ'nün bu tercihte ayrı bir yeri var. ODTÜ çok güzel bir üniversite. İyi bir eğitim veriyor. Uluslararası bir eğitim dilinin olması bizi çeken nedenlerden biri. Biz Türkiye'yi ikinci vatanımız kabul ediyoruz. Türk insanının halkımıza yaklaşımı kardeşçe.

KATILIM - Yabancı öğrenci olmanın getirdiği sorunlar nelerdir? Filistinli olmak bu sorunları ayrıca etkiliyor mu?

— Filistinli denince bir ayrım yapılıyor. Çoğu kez bizler diğer uluslardan ayrı tutuluyoruz. Evet, insanlarınız bizi seviyor ama bu bazı sorunlar yaşanmıyor anlamına gelmemeli. Öyle yanlış kanılar yerleşmiş ki, bir bakıyorsunuz Filistinli olmak gericilikle özdeşleşmiş. Diğer yandan bunun tam tersi gündeme gelebiliyor. Yani, Filistinlilerin hepsi komünist sosyalist ya da ilerici gibi... Bunların yanında çok yanlış bir kanı daha var. "Teröristlik" damgası.

Oysa herkes çok iyi biliyor ki, bizler bağımsızlık mücadelesi veriyoruz. Bağımsızlık mücadelesiyle terörizm apayrı şeylerdir. Elbette bunlar emperyalizmin bilinçli propagandası sonucu oluşan yanlış kanılar. Ama bu yanlış algılamanın düzeltilmesi gerekiyor. İnsanlar arasında şu ulustan, bu ulustan gibi yaklaşımlar yanlış ve halkların kardeşliği ilkesiyle bağdaşmıyor.

— Türkiye'de çok sayıda yabancı var. Her ulusun doğal olarak ayrı özellikleri var. Unutmayalım ki eldeki parmaklar bile birbirine benzemez. Bu nedenle herkesi aynı şekilde değerlendirmek yanlış.

— Arkadaşlarım kısaca anlattılar. Sorunun özünde yabancı olmak ve sağlıklı ilişkiler kuramamak yatıyor kanımca. Bir çekince, sözkonusu ilişkilerde. Bir kız arkadaşla çıkınca herkes ters ters bize bakıyor. Oysa dostluk, kardeşlik, arkadaşlık var. Böylesi yanlış yaklaşımları gerçekten anlamıyorum.

KATILIM - Filistin Halkı yıllardır bağımsızlık mücadelesi veriyor. En kısa tanımıyla "Bir Sonsuz Devrim" verilen bu mücadele.. Siz Filistin sorununun nasıl ve ne şekilde çözüleceğine inanıyorsunuz? Mücadele sonucunda kurulacak Filistin Devleti nasıl bik yapıda olacak?

— Biz "vatanımız" için çalışıyor ve mücadele veriyoruz. Bizim tek silahımız bilim. İnsanlar bilimsiz yaşayamaz. Bizler hep acı çektiğimiz için insanlarımız eğitim almaya çalışıyor. Bu acılar kültürümüze ve kültürel yaşamımıza da yansıyor. Kendimizi bilim, kültür ve sanatta sürekli yetkinleştirmeye çalışıyoruz. Çünkü biliyoruz ki bilimsel temelleri olmadan bir mücadele başarılamaz.

— Filistin halkı yaşadığı her yerde baskı altında. Vatanımız elimizden zorla, silah ve kanla alındı. Emperyalist ve Siyonist güçler halkımıza karşı sürekli kitlesel katliamlara giriştiler. Hep susturulmaya, yok edilmeye çalışıldık. Oysa bilinmelidir ki, Filistin Halkının haklı mücadelesi hiçbir zaman engelleyemeyecektir. Birgün Filistin'i kurtaracağız ve bağımsız-demokratik Filistin

«MÜCADELEMİZ EMPERYALİZME KARŞI»

devletini kuracağız. Bunun yolu da en temelde emperyalizme karşı silahlı mücadeleden geçiyor...

Ayrıca şunu da biliyoruz ki, Ortadoğuda hiçbir zaman barış olmadı. Eğer barış isteniyorsa herşeyden önce Filistin sorunu çözümlenmeli. Ama birçok gerici Arap ülkesi, kurulacak demokratik ve bağımsız Filistin Devleti'nin Ortadoğuda yeni bir filizlenmeyi beraberinde getireceği ve kendi halkalarının da başkaldıracağı korkusuyla soruna etkin çözüm uretmeye yanaşmıyorlar.

Karşı olduğumuz Siyonistler ve asıl savaşımız Amerikan emperyalizmine karşı.

KATILIM - Filistinli Öğrenciler Genel Birliği (GUPS) F.K.Ö. içindeki yeri nedir? Gençlik Filistin mücadelesinde nasıl bir öneme sahip?

— Mücadelemizin ve hareketimizin önderleri daha çok GUPS'dan yetişiyorlar. Genel Sekreter Arafat bir öğrenci lideriydi. Örgütümüz halkımızın mücadele ve dinamizmini tüm dünyaya duyurmayı hedefliyor. FKÖ'nün etkin kadroları bu örgütte yetişiyor. Dünyanın her yanındaki şube örgütler, Filistin halkının haklı mücadelesini duyuruyor ve bu alanda etkinlikler düzenliyor.

— Filistin Devrimi gençliğin omuzları üzerinde yükselmektedir. GUPS, FKÖ içindeki en etkin unsurlardan biridir.

Ayrıca gençliğin yanında, her çocuk belli bir yaşa gelince, askeri eğitim almaya başlar. "Vatanım nerede" sorusuna "işgal altında" yanıtını alan bir çocuk zaten kendini mücadele içinde bulmuş oluyor.

— Yarının bizim olacağına inancımız sonsuz ve gençliğimiz üzerine düşeni yerine getiriyor. Hep en ön saflarda mücadeleye devam edeceğiz..

KATILIM - Biliyorsunuz, son yıllarda üniversitelerimizde bir dernekleşme süreci yaşanıyor. Sizin Öğrenci Dernekleri konusunda görüşleriniz nelerdir ve ODTÜ-Öğrenci Derneği'nden neler bekliyorsunuz?

— Derneğin varlığından haberdarım ama hepsi bundan ibaret. Dernekler mutlaka olmalı. Öğrenci Dernekleri öğrencilerin sorunlarına etkin çözümler bulmalı kanımca. Görevleri siyasi misyonlar yüklenmek olmamalı.

— Dernek çok yararlı. Ancak bizim üye olmamız için Bakanlık izni gerekiyor. Bu engel kaldırılmalı. ODTÜ-ÖD üniversitemizdeki tüm öğrencilerin sorunlarına eğilebilmeli. En geniş kesimleri bünyesinde barındırabilmelidir. Ayrıca etkinlikleri biz yabancı öğrencilere de açık olmalıdır. Çalışmalarınıza katılmak isteriz. Bu hareket öğrenciler çapında bir ilk adım, devam ettirilmeli..

KATILIM - Son olarak, söylemek istediğiniz bir şey ve dergimiz aracılığıyla iletmek istediğiniz mesajlarınız var mı?

— Dostlarımız var. Bize yakınlar. İnanıyoruz ki güzel bir yaşam ancak birlikte kurulabilir. Dayanışma ve dostluk istiyoruz..

— Bazı öğrenciler yabancılardan, özellikle de bizden çekiniyorlar. Bu çekincenin nedenini anlayamıyoruz.

— En önemli sorunumuz dil. Bunu özellikle belirtmek istiyorum. Derslerde, konuşmalarda zorluk çekiyoruz. Ne İngilizceyi ne de Türkçeyi tam olarak bilemiyoruz. Böyle olunca da bazı kelimeleri yanlış telaffuz ediyoruz. Yanlış yapınca insanlar genellikle gülüyorlar. Oysa düzeltmeleri gerekir, alaya almaları değil. Bir düzeltme olmayınca da yanlışlar devam edip gidiyor. Bu çok yanlış. Hocalar bazen derslerde Türkçe konuşuyorlar ve biz hiç bir şey anlamıyoruz. Not tutamıyoruz. Dil sorunu olunca da derslerde en düşük notları hep biz alıyoruz. Örneğin derneğiniz bizler için hazır notları çoğaltabilir.

Önemli olan ilişkilerin iyileştirilmesi. İlişki içinde bulunmalıyız. Yaşanan tüm sorunlar ancak ve ancak dayanışmayla, birliktelikle çözümlenebilir.

Ayrıca sorunlarımıza yer verdiğiniz için teşekkür ediyoruz. Size dergi yaşamında başarılar.

Üniversiteye ilk adım attığımız günden başlayarak bir çok sorunla yüzyüze geliyoruz. ÖSYM barajlarından geçmenin bir şans olduğu ülkemizde "Buna da şükür." deyip geçmek olası; bir çoğumuzun tavrı da bu değil mi zaten? Bir de bunun üstüne sistemli olarak uygulanan "yalnızlaştırma-suçlu hissettirme" politikası eklenince, sorunların çözümü için harcanan gayretler çetrefilli bir iş görünümüne giriyor.

Ancak, ne ki, daha iyisini, daha gelişkinini arama ve ulaşma uğraşı insanın doğasında var. Öğrenci dernekleri de önlerine, daha iyisi ve gelişkini olarak gördükleri, ÖZERK-DEMOKRATİK ÜNİVERSİTE hedefini koyup, bunun için mucadele etmekteler. Bu hedefe yürürken de öğrencilerin halen öğrenci olmaktan kaynaklı sorunlarını çözmeyi amaçlıyorlar.

Karşılarına çıkan çağdaşlıkla bağdaşmayan keyfi ve haksız birçok engelle mücadele etmek zorundalar her gün. Kuşkusuz sorularla, engellerle mücadelede başarının ilk koşulu Örgütlü-Birleşik-Kitlesel bir güç olmaktır.

Demokratik Öğrenci Hareketi' nin karşısına çıkartılan engeller unutmayalım ki; öğrenci sorunlarının çözümü için çalışanları yıldırmak ve sorunları kalıcı kılmak içindir.

Ve yine unutmayalım ki; sorunlarımız ortaktır. Daha iyiye, daha gelişkine doğru ilerlerken bu sorunları bir-bir çözmek zorundayız. Sorunların çözümü ile kazanılacak haklar da ortaktır. O halde neden tüm öğrenciler birlikte mücadele etmesinler? Kitleselleşmiş bir Örgütlü-Birleşik Güç sorularımızın çözümü için tek güvencemizdir.

Hep beraber sorunlarımıza sahip çıkacak, hep birlikte kazanacağız. Daha iyi bir üniversite, daha iyi bir ODTÜ için güçlerimizi ODTÜ-ÖD de birleştirelim.

ODTÜ Öğrenci Derneği son üç yıldır üzerinde en çok konuşulan, tartışılan konuların başında yer alıyor. Derneğe ilişkin değişik görüşleri yansıtmak ve bu konularda sayfalarımızda bir tartışma platformu yaratmak için bu sayıdan itibaren söyleşiler yayınlayacağız. Bu sayıda daha çok, dernek üyesi olmayan öğrencilerle görüşüp onların derneğe ilişkin görüşlerini almaya çalıştık. Bunu yaparken amacımız dernek toplantılarına katılmayan ve görüşlerini açıklama zeminlerini bulamayan arkadaşlarımızın görüşlerini yansıtabilmekti. Derneğin kitleselleşmesi sürecinde, geliştirilecek her önerinin özel bir öneme sahip olduğu düşüncesiyle, değişik bölümlerden arkadaşlarla yaptığımız röportajları yayınlıyoruz. Bu röportajlarda söylenenler ve anlatılan görüşler, katılalım ya da katılmayalım daha kitlesel bir ODTÜ-ÖD için dikkate alınmalıdır düşüncesindeyiz.

NASIL

CEM GÜNER (İşletme IV)

Öğrenci derneklerinin, demokratik kitle örgütü olarak temel işlevi öğrenci sorunlarına çözümdür. Bunu söylerken öğrenimin dışında toplumsal bir yaşam olmamasını kastedmiyorum ama temel soru bu. Kitleselleşme can alıcı sorun ve ODTÜ-ÖD'de kitleselleşmemiştir. Gerçek anlamda ODTÜ öğrencilerinin sorunları yönünde tavır geliştirildiğine inanmıyorum. Kanımca ODTÜ—ÖD'ün kitleselleşmek gibi bir amacı da yok zaten.

Gül ÇAĞRI (Gıda Müh. II)

İnsanlar dernekte bizim haklarımızı savunuyor ve bundan bizim haberimiz yok. Halbuki her yönden desteklememiz gerekli. İnsanlar bu işi yaparken ve desteklerken hayatlarını kötü yönde değiştirecek olaylarla karşılaşıyorlar. Bu nedenle öğrenciler dernekten uzaklaşıp desteklemeye dahi yanaşmıyorlar. Çevrenin baskısıyla kendilerini düşünmek zorunda kalıyorlar.

HÜSEYİN ALBAYRAK (Mimarlık Bölümü I)

ODTÜ-ÖD duyguları düşünceleri istekleri yansıtması açısından etkili olabilecek bir oluşum. Henüz başlangıç safhasında. öğrenciler arasında tanınmamış olabilir. Ancak ilerde gelişeceğine ve öğrencilerarasında tanınıp tutulacağına inanıyorum. Dernekçi olmayan insanlara dergiyi (KATILIM) satmaya çalıştığımda, bir korku ifadesiyle karşılaştım. Dergiyi almakla bir suç işleyecekmiş gibi düşündüklerini hissettim. Böylesi önyargılar silinmelidir. Dernekçi öğrencilerin yaşamın her alanında ve derslerinde başarılı olması, bu dernek dışı öğrencilerin sempatisini kazandıracaktır.

Dilara YILMAZ (Mühendislik Bilimleri I)

Şimdiye kadar hiçbir şey yapılmamış. Birşeyler yapılabilmesi için sistemin değişmesi gereklidir. Bunun başarılması içinse, ön koşul kitleselleşmedir. Sistem bozukluğundan dolayı, öğrenciler üzerindeki baskı artmakta ve kitleselleşme oranı düşmektedir. Ayrıca, öğrencilerin kendi sorunlarından da haberleri yok. Emre ayak uydurma, insanlara öyle empoze edilmiş ki, hiçbir şey üzerinde yorum yapılmamakta. Örneğin bir arkadaşım burs alamayacağını düşünerek derneğe üye olmuyor.

BİR DERNEK ?..

Röportajlar: Sevil AKYÜREK - Oğuzhan DİNÇER

LAMİ TİRYAKİ (Kimya Lisans II)

Dernek, öğrencilerin seslerini duyurabilecekleri bir kurumdur. Derneğin herkesçe yasal görülmesi gerekir. Özellikle, yetkililerin derneğe bakış açısı, uygulamalarda danışma niteliğinde olmalıdır. Dernek, öğrencilerle ilgili yapılan her olayı, irdeleyip yanlış gördüğü kısımları düzelterek, yetkililere sunar. Sonuçta çıkacak kararın ortak olması gerekir. Dergi (Katılım) derneğin yayını olmamalıdır. Eğer olacaksa derneğin ayrı, resmi bir yayın organı olmalıdır. Oysa Katılım, çok geniş kapsamlı olayları yapmayı amaçlayan bir dergidir. Dernekle ilgili olayları haber olarak verebilecek bir kurumdur. Dergi eğer köşe yazısı niteliğinde yazılar yayınlıyorsa burada irdeleme yapılabilir. Ancak bunu derneğin sloganı şeklinde anlamamak gerekir.

ÇAĞLA ÖZTEK (Kamu Yönetimi I)

ODTÜ-ÖD öncelikle, üniversite içinde öğrencilerin gereksinimlerini karşılamak, bir takım sorunları çözümlemek ve üniversite yönetimiyle öğrenci arasındaki ilişkileri sağlıklı ve demokratik bir biçimde kurmak amacıyla çalışmalıdır. Öğrenci sorunlarının ülke çapında çözümlenmesi için de tüm öğrenci derneklerinin birlikte çalışması gerekir. Bugün derneğe karşı olan çekincenin temelinde toplumsal etmenler yatıyor. Kitleselleşmeyi başarabilmek için herşeyden önce öğrencilerin derneğin işlevini bilmesi gerekmektedir. Dernek bu konuda çalışmalarına hız vermelidir.

Pınar TAŞKAR (İstatistik II)

Derneğe üye olan insanların sayısının artması gerektiğine inanıyorum. Madem ki, Öğrenci Derneği -adı üzerinde- öğrencilerin sorunlarıyla ilgili bir kurumdur, o zaman, öğrenciler de, kendi sorunlarıyla ilgilenmek zorunda olduklarından derneğe üye olmalıdırlar. Derneğe üye olan öğrencilerin sayısının azlığı, insanların kendi haklarını aramaktaki duyarsızlığını vurgulamaktadır. Ayrıca derneğin de, öğrencileri birbirine bağlayıcı etkinlikler yapması gerektiğine inanıyorum.

AYHAN ÇOLAK (Kamu Yönetimi I)

Derneğin herşeyden önce öğrencilerin haklarını savunmak gibi bir işlevi olmalı. Şu andaki dernek hakkında hiç bir fikrim yok, çünkü yürütülen faaliyetler hakkında hiç bir bilgiye sahip değilim. Derneğe üye değilim. Bunun nedeni içimde duyduğum tedirginlik, derneğe yöneltilen baskılar. Derneğin bu tedirginliği kaldırmada yapacağı hiçbirşey yok.

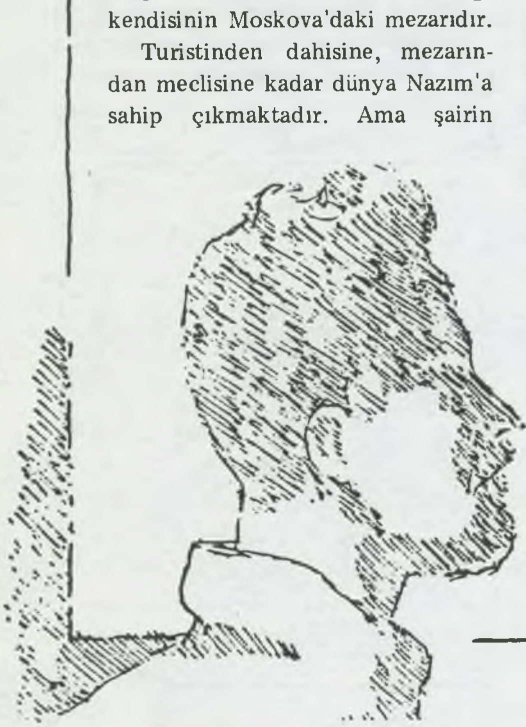
TARKAN FIRAT (Hazırlık Sınıfı)

ODTÜ-ÖD kendine siyaseti amaç edinmemelidir. Bir çok öğrencinin derneğe girmeme sebebi, derneğin ilerde siyasi bir hüviyete bürünmesinden korkmalarıdır. Dernek sadece öğrenci sorunlarıyla ilgilenmelidir. Asıl amaç bu olmalıdır ve dernek, öğrencilerin çıkarlarını koruyup haklarına sahip çıkmalıdır. Bunu dışındaki amaçlar için dernek kullanılmamalı ve derneğe değişik misyonlar yüklenmemelidir.

Karikatür: Nurhan SERİN

NAZIM İÇİN...

... Ressam Avni Arbaş Paris'te Picasso'yu gördüğünde, karısına gösterip:

— Bak, bu dünyada tanışıp elini sıkmak isteğim iki insan var: Biri Charlie Chaplin diğeri de Picasso' dur.

Sözleri duyan Picasso:

— Ya Nazım Hikmet?

...Bir gazetenin, Türk erkekleri hakkında ne düşündüğünü sorduğu bir Fransız turist kızın yanıtı: "Çok güçlüler ve beni çok mutlu ettiler" değil, aynen şöyle:

— Çok utangaçlar. Birkaç tümceden sonra hemen niçin tanıştıkları belli oluyor. Üstelik çok da kültürsüzler, Nazım Hikmet'i bile tanımıyorlar.

"Almanya'nın Hessen Eyaletine bir Barış Anıtı dikilecektir. Belediye Meclisi şu kararı alır: Anıtın plaketine Almancası ve Türkçesi ile şu dizeler yazılsın:

"Yaşamak bir ağaç gibi/tek ve hür/ve bir orman gibi/kardeşçesine."

...Ve dünyada üzerindeki çiçeklerin hiç solmadığı iki mezardan biri; Nazım'ın "*.. Bir öğün yemek yerdi üç günde"* dediğinin Londra' daki mezarıyla, "*..Ben bir insan/Ben Türk şairi Nazım Hikmet/Ben tepeden tırnağa iman/tepeden tırnağa kavga ve ümitten ibaret ben"* dediği kendisinin Moskova'daki mezarıdır.

Turistinden dahisine, mezarından meclisine kadar dünya Nazım'a sahip çıkmaktadır. Ama şairin *yazılarım otuz kırk dilde basılır Türkiyem'de Türkçemle yasak"* dediği gibi, "Türkiye'nin henüz, toplumsal yapısı ve jeopolitik konumu Nazım okumaya elverişli değildir (!) buna son yıllarda nüfuzumuzda eklendi."

70 milyon olup ta esaret altındaki soydaşlarımızı kurtardığımızda, Anadolu topraklarını da Karadeniz gibi jeopolitik durumu bize zararlı yerden sırtlanıp, Atlas Okyanusu' nun öbür ucunda daha güvenli bir yerlere taşıdığımızda, toplumsal yapımıza uygun olduğunda -bunu kim, neye göre, ne zaman uygun bulacaksa- bir olasılık, belki bizde de Nazım okunabilir.

Ne ki, *"Dört nala gelip uzak Asya'dan Akdenize bir kısrak başı gibi uzanan bu memleket..."* garip bir memlekettir. Bu memleketin vatan şairleri ve vatan hainleri birbirine karışmıştır. Bu memlekette laiklik devrimlerini sindiremiyenler devlet törenlerinde anılır.

Öte yandan bu devletin kurucusuna *"Sana ve devrimlerine karşı gelmedim... Yeni ve ileri olana karşı gelmem düşünülemez"* diye mektup yazan ve hala kanıtlanmamasına karşın, orduyu isyana teşvik(!)ten yargılanan, Vatan Haini (!), 28 yıla mahkum edilir. Bu memlekette can güvenliği kalmadığı için kaçmak zorunda kalır ve bir daha geri dönmez. Oyunlarını oynayan tiyatrolar basılır. Hiç bir yasal engel olmamasına karşın dergiler şiirlerini basmaya çekinir. "Nazım" adlı bir oyun için, tiyatrocular afiş bastıracak matbaa bulmakta zorluk çeker. Şair'in yaşamı konulu bir film için yönetmen

Öte yandan ustalara saldırarak şair olmaya çalışanlar, putları kıralım gibi yayınlar yapar: Şair, nasıl olsa basılıyor deyip, işin kolayına kaçmışda, son şiirlerinde bir düşüş varmış da.. Lütfen, bunları söyleyenler "şiirleriyle bir adım öne çıksınlar! Bu dünyaya birçok büyük şair geldi, gelecektir, ama bu dünyadan Nazım -bir kez- geçti.

O tüm dünya halklarının şairidir. O Türk halkının ve Türkçe'nin öz şairidir.

"Abe şair" "Ak örtüde elmaların" ressamı, Nazım, Picasso'dan daha çok sizindir. *"Beyazıt meydanın da... 19 yaşında"* ki öğrenci, Nazım, Fransız turist kızdan daha çok sana aittir. *"Ağır ellerini toprağa basıp doğrulacak"* işçim, Taranta Babu' dan daha çok senindir, *"Soframızdaki yeri öküzümüzden sonra gelen"* kadınım, Jakond'dan daha çok senindir, Nazım.

... Bu memleket, deniziyle havasıyla, dağlarıyla, ovalarıyla ve hapishaneleriyle Nazım'ındı, Nazım'da bizimdir hem de Alman Eyalet Meclisinden daha çok.

Ve Nazım'ı tanımamış okur! Sana Nazım'ı ne bu ne de başka bir yazı tanıtabilir, Nazımın'kilerden başka. Gelin bugün Nazım'ın bir kitabını alalım ve O'nunla tanışalım. "Bu davet bizim".

Son olarak da, kısaca bir oyuna değinelim.

Herşeyden önce Nazım'la tanışmamış bir kuşak yetişmek üzereyken tüm zorluklarıyla "Nazım" yapmak övgüye değer. Yalnız açıkcası insan, "Yargı"nın oyuncu-yönetmeninden, yapıtın adı ve konusu da "Nazım" olunca daha çok şey bekliyor.

"Nazım" Bizim Tiyatro'nun yeni oyunu. Sahne zincirlerle dolu (neden acaba!) Oyun Şair'in emperyalizme karşı yazılmış şiirlerinin ağırlığıyla oluşmuş. *"Memleketimden İnsan Manzaraları", "Kurtuluş Savaşı Destanı" "Jakond ile Siyau", "Kız Çocuğu", "Taranta Babu", "Kadınlarımız"* gibi çok tanınmış şiirlerinden -bizce biraz kötü okunmuş- ve yaşamından oluşuyor. Nazım'ı sevenlerin ve tanımak isteyenlerin izlemesi gereken bir oyun. Zafer Diper'i kutlarız.

Nazımca yaşayın, sevgi ve umut dolu.

Ferhad GÜL

HAZIRLIKTA BİR DİYALOG GİRİŞİMİ

Geçtiğimiz Aralık ayında Hazırlık bölümünde, bölüm başkanı Banu Barutlu, müdür yardımcısı Abdurahman Çiçek ve her sınıftan öğrencilerin seçtiği iki temsilcinin katıldığı bir toplantı yapıldı.

Bölümde rehberlik servisinin yokluğunu doldurmak amacıyla yapılan toplantının ikincisi, Ocak ayı içinde gerçekleştirilecek. Ender görülen bir diyalog girişimi olmasına karşın, her sınıftan iki kişi gibi sınırlı bir sayı ile kısıtlı bir zaman içinde yapılmaya çalışılan toplantı, öğrenci sorunlarını aktarma ve çözüm alma açısından oldukça verimsiz geçti.

Öğrencilerin toplantıda dile getirdiği en çarpıcı sorunlar şunlardı:

— Devam zorunluluğunun öğrenciyi zorlama amacı gütmekten ve saat sınırı doldurduğunda öğrenciyi atmaktan başka fonksiyonu olmadığı

— Laboratuvar ve video derslerinin verimsiz geçtiği,

— Kantinlerin kâr amacı güden kuruluşlar olduğu ve buralarda ucuz gıda maddelerinin de bulunmasının gerektiği. A binasına kantin konulması.

— Hazırlık sınav sisteminin yetersizliği,

— Yemekhanenin kapanma saati ile hazırlık çıkış saatinin çakışması; yemeklerin temizlik, gıda, miktar bakımından yetersiz olup, parasal açıdan fazla yeterli olduğu!

— Servislerin çok yetersiz ve saatlerine sadık olmadıkları,

— Yurtlarda kalan öğrencilerin yeni yönetmelikten hoşnut olmadıkları,

Öğrenciler yurtları kışla olarak nitelendirdikten sonra, "zaten 6. yurt müdürü de asker" diye ekliyorlardı. C grubu öğrencilerinden biri kalkıp "Hocam siz sabahın altısında paldır küldür uyandırılıp bir suçlu muamelesiyle aranmaktan; piyasada satılan kitapların yasak diye dolabınızdan alınmasından hoşlanır mısınız?" diye bir soru yöneltti. Sayın Abdurrahman Çiçek'den aldığı yanıt ise "sabahın altısında mı arıyorlar, bilmiyordum" şeklinde ilgiden uzak bir yanıttı.

Yine bir öğrencinin yemekhane sorunu özelinde yönelttiği "tepsi ve tabaklar yağlı" şeklindeki yakınması, sayın Banu Barutlu tarafından "Bizim zamanımızda da yağlıydı" şeklinde, ne gibi bir çözüm önerdiği belirsiz olarak yanıtlandı.

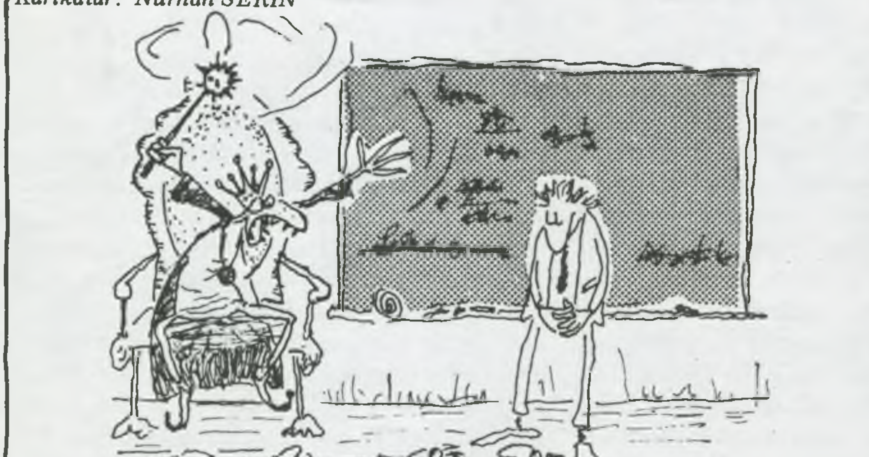
Toplantıda öğrencilerin en ilgi çeken istemlerinden biri, hazırlık öğrencilerine kültürel olanakların bizzat Hazırlık bölümü tarafından sağlanması, hazırlık öğrencisinin bu konuda asıl bölümüne olan bağımlılığının kaldırılması ve müzik dinleyecek, kitap okuyacak, satranç-briç oynayacak bir odanın bölüme kazandırılması oldu. Ancak bu istemler toplantıda olumsuz yanıtlanıyordu. Kültürel faaliyetler konusunda öğrencinin asıl bölümüne yapacağı kişisel başvuru, yeterli gösterildi. Böylece ODTÜ'nün Hazırlık bölümüne gelmiş bir öğrencinin, kendisini bir üniversite öğrencisi yerine, yabancı dil kursu öğrencisi olarak görmesi idare tarafından destekleniyordu.

Toplantıda gözlenen diğer olumsuz bir tavır da, öğrenci derneğinin son faaliyetlerinden biri olan "Atılmalara karşı imza kampanyası'nın, "sakın bu dilekçelere imza atmayın, başınız belaya girer" sözleriyle baltalanmasıydı. Böylece yaşama atılmaya hazırlanan bireylere anayasal bir hak olan dilekçe hazırlama, imzalama gibi demokratik hak arama yolları, yasa dışı gibi gösterilmeye çalışılıyordu.

Bizler, hazırlık öğrencileri olarak bu tür toplantıları yapılmasını destekliyor; ancak daha verimli, amacına uygun ve isteyenin katılabileceği bir biçimde, daha sık olarak yinelenmesini istiyoruz. Amacın, sorun dinlemekten öte daha sağlıklı diyalog, çözüm geliştirmek olması gerektiğine inanıyoruz.

Hazırlık sınıfından bir grup öğrenci

Karikatür: Nurhan SERİN

ODTÜ TARİHİ

KURULUŞU, GELİŞİMİ, ÖĞRENCİ HAREKETİ

-1-

Özgür KAPLAN

Ülkemizde yaşayan hemen hemen herkes çocuğunun öğrenimini, ODTÜ'de yapmasını özler. Ve çoğumuz daha üniversiteli olmadan önce, ODTÜ hakkında çok şey duyarız. "Orda iyi eğitim verilir..." "Orası komünist yatağıdır..."

Gerçekten de ODTÜ ülkemizin ekonomik ve bilimsel gelişmesine önemli katkılarının yanısıra Türkiye Öğrenci Hareketinin de önemli halkalarından birini oluşturmaktadır.

Öğrencisi olduğumuz üniversitenin geçmişini irdelemenin hepimize yeni bakış açıları kazandıracağını umarak bu yazı dizisini hazırladık. Arşivsel dökümanlardan elde edindiğimiz bilgileri ve dönemin tanıklarının anlattığı bilgileri olabildiğine objektif bir gözle değerlendirmeye çalıştık. Ancak bu kaynakların çoğunlukla yanlı ve yetersiz olduğu bir gerçek. Bunun yanında çok yakın bir geçmişten sözetmenin zorlukları da var. Yazıyı okurken ve değerlendirirken bu noktaların göz önünde bulundurulması beklentisiyle, tüm okurlarımızın konuyla ilgili katkı ve görüşlerini beklediğimizi belirtelim.

Yıl 1956. 1956-1957 de fiilen öğretime başlayacak olan ODTÜ'nün kurulabilmesi için Demokrat Parti milletvekilleri tarafından hazırlanan bir yasa önergesi T.B.M.M'de tartışılmaktadır. Tartışmalar sırasında öneri sahiplerinden Burhanettin Onat meclis kürsüsünden önerisini şöyle savunmaktadır: "Arkadaşlar, bu yalnız Türkiye'yi alakadar eden bir müessese değil Ruslar, Hindistan'da muazzam bir teknik üniversite açıyorlar, Prag'da, Varşova'da muazzam müesseseleri var. Dünyanın her tarafından, uzak ve yakın Doğu'da size ilim öğreteceğiz, size teknikbilgi vereceğiz' diye gençleri topluyorlar. Orada teknik ilimlerle beraber gençler neler öğreniyorlar bunu tahmin etmek zor değil. Bunun için hür dünya cephesi, başta Amerika olmak üzere Ortadoğu'da böyle bir müessesenin açılmasına karar vermişlerdir. Bu belki Amerika'nın doğrudan teşebbüsü ile de olacak birşeydi. Fakat biz bunu kabul etmedik, dedik ki! bizim hakimiyetimiz, bizim kontrolümüz altında olsun, öyle ise başlayın biz yardım edelim dediler... Arzettiğim gibi yalnız Türkiye'nin meselesi değildir; bütün dünyayı alakadar eden ve komünizme karşı bir paratöner gibi kullanılacak olan mukbil bir irfan ordusu hazırlayacak bir irfan müessesesidir."[1]

Gerçekten de kuruluş çalışmalarına hemen başlanır ve Onat'ın sözünü ettiği yardımlar sayesinde TBMM'nin arkasındaki barakalarda başlanan öğretime kısa bir süre içinde kurulan modern bir kampüste devam edilir. "...bizim hakimiyetimiz bizim kontrolumuz altında olsun.." tümcesiyle ifade edilen sorun ise, üniversitenin doğrudan siyasi iktidarların atayacağı, 6 yılda bir değişen 9 kişilik mütevelli heyeti tarafından yönetilmesine karar verilerek çözülür. Oysa o tarihte Türkiye' deki tüm diğer üniversiteler üniversite senatolarınca yönetilmektedir. (Daha sonra bunun ODTÜ'ye nelere mal olduğuna değineceğiz)

Diğer taraftan Onat'ın konuşmasında da açıkça ifade edildiği gibi ODTÜ; ABD'nin soğuk savaş politikasının Ortadoğu'ya ilişkin planları sonucu kurulur. O yıllar sosyalizmin gelişmesini önlemek için topyekün bir soğuk savaşın başlatıldığı dönemdir.

1949 da NATO'nun kurulması ve kısa ömürlü Balkan Paktın' dan sonra sıra Ortadoğu'dadır. Türkiye' nin stratejik konumunun da etkisiyle Ortadoğu planlarının başını çeken ülkelerden biri olmasına çalışılmaktadır. Bağdat Paktı Planı askeri yönü, ODTÜ ise bilimsel yanını oluşturacaktır. Bu yüzden daha önce bir Ortadoğu ülkesinde kurulması düşünülen ODTÜ'nün 1956 yılında Ankara'da kurulması şaşırtıcı olmamaktadır.

ODTÜ, birbirinden ayrı olmasa da iki amacı birden gerçekleştirmek üzere kuruluyordu. Birincisi: Gelişme için belli bir altyapıyı oluşturmaya başlayan, en azından montaj sanayisi gelişmeye başlayan, genelde Ortadoğu ülkeleri özelde Türkiye de gereksinim duyulan teknik kadroları yetiştirmek, kapitalist felsefeye adapte olmuş, Amerikan yaşam biçimine tutkulu bireyler üretmek oluyordu. İkincisi ise, bu kadroların sosyalizmin gelişmesini durdurmada bir güç kaynağı olmasıydı.

Konuyu bir başka açıdan ele alan Prof. Mehmet Gönlübol ise bir makalesinde şöyle diyordu: "ODTÜ Demokrat Parti iktidarının özellikle 1955 yılından sonra`içine girdiği yanlış tutumun üniversitelerden gelen seslerle kınanmaya başlanması üzerine, bu üniversitelere karşı bir tepki olarak kurulmuştu."[2]

Öte yandan, bu amaçlarla Türkiye'de bir üniversite kurulmasına ilerici kesimlerce tepkiler duyuluyor, kamu oyunda tartışmalar uzun süre devam ediyordu. O dönemde Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi'nde okuyan bir öğrenci lideri bize ODTÜ'ye giderek dersleri sabote etmeye çalıştıklarını, tüm ODTÜ'lülere "Amerikan Uşağı" gözüyle baktıklarını söyleyecekti.

Bu tepkiler bir süre için haklılığını koruyordu. Yalnızca, İngilizce eğitim veren özel okullar ve kolejlerde eğitim görmüş, doğallıkla da içinde bulundukları toplumsal sınıfın kültürel ve ideolojik öğelerini taşıyan öğrenciler ODTÜ' de eğitim görme şansına sahip olduklarından planlananlar büyük ölçüde hayata geçirilmişti. Öte yandan ülke genelinde de zaten ithal olan bilimsel eğitim ODTÜ'de yabancı öğretim elemanlarının ve ingilizce eğitiminin de yardımıyla planların özüne uygun bir şekilde sistemleşiyordu. (Bunu söylerken elbetteki bilimin evrenselliğini ve ODTÜ'nün bilimsel birikim ve yetkinlik açısından olgun öğrenciler yetiştirdiğini inkar etmiyoruz.)

Ancak çok geçmeden 1960'ların gençliğinin Dünyada ve Türkiye'de hareketli olması ODTÜ'ye de yansıyordu. Ve 1961 Anayasasının getirdiği görece özgürlük ortamında ODTÜ gençliği kendisine biçilen kılıftan çıkmaya başladı. Hazırlık okulunun açılması bu sosyalleşme ve hareketlenme sürecini hızlandıran en önemli faktördü. ODTÜ'nün kamuoyundaki imajı değişmeye başlıyordu artık. Çünkü hazırlık okulunun açılması alt toplumsal sınıflardan gelen gençlerin ODTÜ'de eğitim yapmasına olanak sağlamaktaydı. Ülke sorunlarına daha duyarlı olan bu kesim öngörülen insan tipolojisini tersine çeviriyor, ve planları suya düşürüyordu.

Bu değişimi; ilk başkanlığını Muammer Soysal'ın yaptığı, 1963-1964 öğrenim yılında kurulan ODTÜ Öğrenci Birliği 3. Başkanı Cengiz Haksever, Birliğin yayınlanan bir bildirisinde şöyle anlatıyordu. "Daha üç yıl öncesine kadar ODTÜ öğrencisi çay ve partilerde gününü gün etmeye bakarken, bugünün ODTÜ'lüsü anti-emperyalist savaşta yer almakta, Anadolu'ya yayılarak halkın uyanmasına çalışmaktadır."

Diğer taraftan, yapılan dış yardımlar ve üniversitenin mali özerkliğe sahip olmasının sağladığı olanaklar sayesinde ODTÜ hızlı bir gelişme kaydediyor, 4-5 yıl içinde modern bir kampüs kuruluyordu. İngiltere, Amerika ve Hollanda gibi ülkeler Ortadoğu'nun kalkınması için ayırdıkları Yardım Fonu'nun önemli bir bölümününü ODTÜ'ye aktarıyor, böylece öğretim üyeleri ve diğer çalışanlara ülke standartlarının üzerinde maaşlar ödenerek yüksek bir iş verimi elde ediliyor, bilimsel çalışmalar için sınırsız olanaklar sağlanabiliyordu.

Keban projesi" gibi ülke ekonomisine önemli katkıları olan projeler ODTÜ bünyesinde kotarılarak hem öğretim üyelerine hem de öğrencilere bir pratik olanak sağlanıyordu.

Bilimsel üretim sürecine katılmanın yanı sıra, öğrenciler sosyal ve siyasal üretim alanları yaratabiliyor, üniversitenin olanaklarından yararlanabiliyordu. Öğrenci Birliği bünyesinde kurulan birçok spor ve kültür kulübü somut çalışmalar üretebiliyor ve böylece geniş bir öğrenci kesimini aktif kılıyordu.

1965 yılında kurulan Sosyalist Fikir Kulübü(SFK) ve Aralık 1966 da kurulan Sosyal Demokrasi Derneği (SDD) Öğrenci Birliği'nin etkinliklerine ek olarak çalışmalar yapıyordu.

Burada, bir parantez açıp ÖB ve SFK hakkında birkaç not düşmeyi gerekli görüyoruz. Ögrenci Birliği tüm üniversite genelini kapsıyordu. Çalışmalara ve seçimlere istisnasız tüm öğrenciler katılıyordu. Fakültelerde ayrıca Fakülte Dernekleri de faaliyet gösterebiliyordu. SFK ve SDD ise birer siyasi oluşum olarak ÖB ve Fakülte Dernekleri seçimlerinde ayrı ayrı adaylar gösteriyof kendi bünyelerinde faaliyetler düzenliyordu. Bir ara Hür Düşünce Fikir Kulübü kurulmuş fakat ömrü çok kısa olmuştu. Sosyalist Fikir Kulübü diğer üniversitelerdeki sosyalist fikir kulüpleri gibi "Fikir Kulüpleri Federasyonu" na bağlı olarak çalışıyordu. 1969' da İstanbul da yapılan Fikir Kulüpleri Federasyonu Genel Kurulu'nda FKF adı "Devrimci Gençlik" olarak değiştirildi. Fakat, diğer bazı üniversiteler ve ODTÜ'de bir süre daha SFK olarak kaldı. Yine aynı yıl ODTÜ'de yapılan Öğrenci Birliği seçimlerini o güne kadar ilk defa Sosyal Demokrasi Derneğinin gösterdiği aday (Erhan Erdoğmuş) kazandı. Bu nedenle tartışmalar çıkmış, SFK seçim sonuçlarına itiraz etmiş ve mühürü yeni yönetime devretmemişti. Sorun Erhan Erdoğmuş 'un SFK'ya yakınlaşmasıyla çözülmüştü.

Sürecek

GEL VE GÖR

...
Ölümlerine ağlanmayan askerlerdendiler

... insanca olana hiç, ama hiç dokunulmaması için...

Gel ve Gör "bir daha yaşanmasın" çığlığıdır. Savaş, kötüdür Bir uçak, ruh gibi, ne zaman geçse herşey kavrulur. Naziler kötüdür. Kurbanlardan birinin cesedine "bir Alman'a haraket ettim" yazılı tabela iliştirilip köyde dolaştırırlar ve çocukları, tümünü kilise'ye tıkıp yakarlar. Ve Fliora kıyımın ve mücadelenin ortasına düştüğünde küçük ve duyarlıdır.

Bu bir kabusun filmi. Sovyet fotoğrafisinin pek özgün izolasyon ve simgeleşmeye eğimlilik atmosferi tüm karelere sinmiş, anlam ve etkinlik bakımından bir bütün oluşturan, hep birlikte güzel görüntüler. Ancak kötülüğü, tiksindiriciliği içinde taşıyan bir uyum bu, nefreti anlatan, Kamera yaşananların peşinde koşuyor, sürekli leş kokusu, çamur içinde, öbek öbek ölüler, katliam Fliora şaşkınlıkla susuyor önce, gözleri faltaşı gibi, güçsüz kalıyor, ama nefreti öce dönüşmüyor. İnsan, ayaklar altında alınmaktadır ve görmek öğrenmek demektir Floria için.

Sovyet insanı sakindir, çocukları yeniden başlayabilecekleri için öldürdüklerini söyleyen tutsaklarını sabırla dinlerler. Düşmansa vahşidir, ama bu tek yönlü değil çok yönlü bir ele alıştır, çünkü gerçek böyledir, bir dönem, bir yanlış seçim olunca şiddetiyle yansımaktadır onda. Tek tek insanlara değil yalnızca, yanlış amaçlara, süreçlere acırız. Sonda O faşizmin yükselişini geriye doğru oynayan belgesel filmlerde izler (çok başarılı bir kurgudur), arasıra ateş eder ve Hitler'in çocukluk fotoğrafına gelince durur. Bu Fliora açısından başka birşeyin olmadığı andaki gerçek insancıllıktır, sarsıcılığı tutarlılığındandır. Sinema koltuğunda kı-

NOTLAR...

ELEM KLİMOV

Elem Klimov, SSCB'de uzun süre bir rejim karşıtı olmasa da, yönetimle arası pek iyi gözükmeyen, filmleri çoğunlukla denetime takılan, ancak görüşlerinden ve tarzından ödün vermeye yanaşmayan bir yönetmendi. Filmlerinde çoğunlukla ülkesinin tarihini sorgulaması, geçmişi irdelemesi yüzünden istediklerini tam olarak gerçekleştirmekte çeşitli güçlüklerle karşılaşıyordu. Ancak 'glasnost' dömenide devletin sanat alanındaki tutumunda değişikliklere gidilmesiyle birlikte, birçok başka sanat adamı gibi Klimov da yönetimin desteklediği bir sanatçı olmaya başladı. Daha önce atamayla parti politikasına yakın kimselerin yerleştiği makamlardan biri olan SSCB Sinema Çalışanları Birliği Başkanlığına seçimle getirildi. Son yıllarda gerçekleştirdiği önemli filmler arasında 'Larisa', 'Agonia' (Can Çekişme), 'Proşaniye' (Elveda), 'İdi İ Smotri' (Gel ve Gör) *sayılabilir.*

Çevrildikten yıllar sonra, oldukça kısaltılmış, kimi sahneleri de yeniden çekilmiş olarak 1984'te gösterime girebilen 'Agonia' *filminde Klimov, çarlık rejiminin son yıllarında, sarayda, çar ailesi ve bir efsane niteliği taşıyan esrarlı din adamı* Rasputin *kişiliği çevresinde gelişen olayları Sovyet sinemasında görülmemiş bir yaklaşımla ele aldı. Film, Çar II. Nikola'yı ilk kez yalnızca kötü bir çar ve başarısız bir siyasetçi olarak değil, aynı zamanda bir aile reisi, bir baba, bir insan olarak, siyasal şartlanmalardan uzak bir görüşün ışığında ele alma başarısını göstermenin yanı sıra, Sovyet sinemasının ölçüleri içerisinde son derece cesur sayılabilecek bir biçimde cinselliğe yer vermesiyle de dikkati çekti.*

Klimov'un son filmi 'Proşanye' *Sovyet sinemasında 1960 sonrası dönemin en önemli yönetmenlerinden olan* Larisa Şepitko*'nun (1939-1979) Sibiryalı yazar* Valentin Rasputin*'in (d. 1937) bir eserinden uyarlamayı tasarladığı, ancak çevirim sırasında bir trafik kazasında ölmesi sonucu gerçekleştiremediği bir projeydi. Klimov'un eşinin çalışmalarından yararlanarak tamamladığı film, 1987 Berlin Film Şenliğinde Altın Ayı ödülünü kazandı. Film ülkenin ekonomik temellerinin atıldığı yıllarda, katı ve acımasız bir devlete karşı çaresiz kalan bireylerin dramını ve doğa insan ilişkilerini başarılı doğa görüntüleri eşliğinde işliyor.*

Ülkemizde bu günlerde gösterime giren 'Gel ve Gör' adlı film katıldığı 1985 Moskova Film Şenliğinde büyük ödülü aldı. Film 1943 yılında Beyaz Rusya'da orduya yeni katılan genç bir askerin cephe boyunca ilerleyişi sırasında tanık olduğu acı olayları şiirsel bir gerçekçilikle anlatıyor.

pırdanmanın yürek isteyeceği bir andır bu an.

Filmin tartışılmaz bir etkileyiciliği var. En başta insanlığın yüzkarası nazi kıyımını çikletleşegelmiş dehşet duygu sömürülerine tutsak olmadan işlediği için. Kanıksanmış (kanıksatılmış) "amma vahşet" ünlemiyle geçiştirilemeyecek, soğukkanlı bir nefreti, insanın beynini burarak yaşatan sahneler.

Taraflarda, Almanların kötülüğü gibi, billurlaşan belli özellikler, onca acımasızlığa karşın Sovyet insanın kişiliğinin ayakta kalabilmesi, -filmin görselliği, sahne düzenlemeleri hep bu anlayışa birebir uygunluktadır -geçmişte bir felaketi anlatmakta kullanılan biçemin tutarlılığının parçalarıdır. Felaket çok büyüktür. Üstelik tekrar yaşanabilirliği tehdidi güncelliğini koruyor ve bu tehdidin varlığını sürdürmesi, insanca yaşamanın önündeki türlü engellerin sürmesi anlamına geliyor. Bu açıdan Klimov'un başarısı, sanatsal nitelikliğinin yanısıra şiddeti ve şiddete tepkiyi bilinç düzeyinde bir algıya çevirmesindedir.

KISACA

ODTÜ için ODTÜ'lüler tarafından çıkartılan, gençlik dergisi KATILIM, başlangıçta kendisini üzerine yerleşmek istediği çizgiyi kısaca "demokrat" olarak nitelemişti. Doğallıkla bu çizgi KATILIM'ın tüm alt birimleri gibi EKİN-SANAT biriminin de genel çerçevesini çizmektedir.

Amacımız, genelde geçmişi ve bugünüyle evrensel ekin ve sanatı sahiplenerek, özelde ODTÜ ekin-sanat ürünlerine ve etkinliklerine sahip çıkmak, bu ürünlerin buluşabileceği ortak paydayı KATILIM sayfalarında oluşturmaktır.

İlk taramalarımızda ODTÜ'de bizim umduğumuzdan fazla bir birikimle karşılaşmak, bize, bir kez daha ODTÜ 'de böyle bir birikimi değerlendirecek bir yayma gereksinmenin varlığını gösterdi.

Sanatın, ne içeriğini ne de güzel duyumunu üstün tutmuyoruz. Ne söylendiği kadar; nasıl söylendiğine de önem veriyoruz. Bununla birlikte sayfalarımız sanat anlayışları ne olursa olsun, tüm ODTÜ'lü arkadaşlarımızın ürünlerine açıktır.

Şiir, öykü, deneme, makale, fıkra gibi yazın ürünlerinizi, karikatürlerinizi, ve sinema, tiyatro, resim, müzik, fotoğraf gibi tüm sanatsal etkinlikler üzerine yazılarınızı, eleştirilerinizi ve ürünlerinizi bekliyoruz.

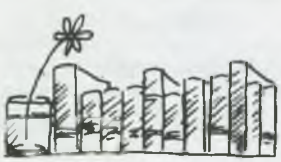
KATILIM EKİN-SANAT, birimi kendisine yirmi bin kişilik ODTÜ adı altında toplanan bir topluluğu yazı kurulu olarak seçmiştir.

KATILIM, ODTÜ istediği sürece, ODTÜ'lüler sahiplendiği sürece çıkacaktır. Başka engel tanımıyoruz.

Dostlukla...

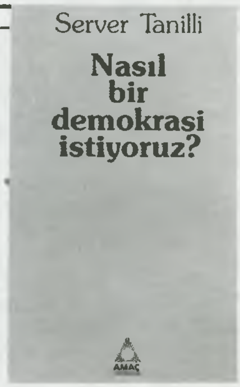
Ekin-Sanat Birimi

Dost Kitaplar

NASIL BİR DEMOKRASİ İSTİYORUZ?

Özlem KAVAK

NASIL BİR DEMOKRASİ İSTİYORUZ
Server Tanilli, Amaç Yayıncılık

Dünyamızın birçok yerinde; Latin Amerika, Asya ve Güney Afrika başta olmak üzere birçok ulus gelişkin bir demokrasi için savaşıyor. Ülkemiz de, yoğun bir demokrasi mücadelesi verilen ülkeler arasında yer alıyor.

Evet demokrasi istiyoruz. Ama "Nasıl bir demokrasi istiyoruz?"

Yanıtını Server Tanilli ikiyüz sayfaya sığdırmış; sunuyor okurlarına.

Server Tanilli, saygınlığını gerek yurdumuzda gerek dünyada kabul ettirmiş bir bilim adamı. 12 Eylül öncesinde, faşist terör odaklarınca vurulmuş ve felç olmuştur. Daha sonra dünyanın birçok ülkesinden tedavi için çağrı almış ve yurtdışına çıkmıştır. Uzun süreli tedaviler tam olarak iyileştirmemiş O'nu. Ancak yılmamış araştırmalarını sürdürmüş, çok güzel eser kazandırmış dilimize.

Kitaptaki yaklaşım ve önermeler belli ki uzun süreli inceleme gözlem araştırma sonucu oluşturulmuş, ve karşı çıkılacak tek bir noktaya rastlanmıyor.

Tanilli şöyle diyor: "Belki hiçbir sorun bu denli önemli değil ülkemizde, ve hiçbir sorunun yanıtı da bu kadar sorumluluk gerektirmiyor. Yanlız bu günümüzü değil, geleceğimizi de bu soruya vereceğimiz yanıt belirleyecek, yurtseverliğimizin, ondan da öte, insan yanımızın denek taşı bu."

Ve "Okuyun göreceksiniz" diye belirtiyor.

Kitabın her sayfasına aydın duyarlılığını sindirip, o ünlü "dostça anlatımı" ile sesleniyor.

Kitap tümüyle okunmalı; ama biz okurlarımıza "Üniversiteyi Kurtarmalıyız" ve "Kürt Sorunu Nedir?" bölümlerini özellikle öneriyoruz.

YERÜSTÜNDEN NOTLAR

Hastalığımın adını buldum: yabancılaşma. Bu nerdeyse klişeleşmiş sözcüğün anlamını hissetmeye başladım gibi. Şeyleşme de diyebilirim; veya şeyleşmiş bilinç. Ya da bilincim "şeyleşme eğiliminde" diyerek kendime biraz anlatabiliyorum durumu. İçinde yaşadığım hayatın her öğesiyle tek tek ilişki içinde olduğunu hissediyorum bu durumun. Örneğin bir apartmanın bilmem kaçıncı dairesinde, bilmem kaçıncı katta, yerden bilmem kaç metre yükseklikte küçük bir odanın içine sıkıştırılmış, dışardan tecrit edilmiş, bazen edilmek zorunda kalmış (çamur deryası yollardan, boğucu havadan vs.) olmak ne demektir? Bunu tüm diğer şeylerle birleştirerek hissediyorum. Yaşamımın her öğesinin, yaptığım hareketlerin, gerçekleştirdiğim küçük süreçlerin, büyük veya daha uzun vadeli işlemlerin her birinin sürekli kendilerini tüm niteliklerinden sıyırarak, birbirleriyle olan ve kendi içlerindeki canlı ilişkileri, sürekliliklerı, doğalarının gerektirdiği normal akışı yitirerek, büyüklü küçüklü bir takım "işler" haline dönüşmelerini izliyorum. Televizyon seyretmeye başlamadan önce dolaptan bir elma alıp gelmek, tırnaklarımı kesmek ve saçımı taramak işlerini yaparken bunları zorunlu birer iş oldukları için yaptığım hissine kapılıyorum. Keşke yapmak zorunda olmasaydım gibi bir duygu var. Bu işlerin her biri belli gereksinimlerden kaynaklanıyor kuşkusuz, yoksa yapmazdım. Ama bu gereksinimlerin tümü bana tek bir homojen yapı gibi hissettiriyorlar kendilerini. Ben de kendimi her birinin tatmini için gerekli olan yine homojen yapıdaki bir takım "hizmetleri" falan gerçekleştiriyor gibi hissediyorum. Dolaptan elma alırken elmayı aynı zamanda yıkamak zorunda olduğumu hissettiğimde bunu bir elma alıp yeme işleminin doğal ve ayrılmaz bir parçası gibi değil de her şeyin üzerine eklenmiş fazladan bir yük gibi algılıyorum bir an için. O zaman, diğer bir sürü şeyle beraber bunu düşündüğümde şunu anlıyorum: (örneğin) nüfus dairesine giderek cüzdanıma resim yapıştırmak vs. gibi bürokratik bir işlem için yaşamımda nasıl bir yer ayırıyorsam, tırnaklarımı kesmek için de öyle bir yer ayırıyorum. Birkaç haftada gerçekleştirdiğim bazı işler (örneğin okulla ilgili bazı işler), birkaç yıllık veya belki bir ömürlük tasarılar, veya bir dakikalık bir işlem (elma yemek gibi); yavaş yavaş bunların tümü niteliklerinden, özgünlüklerinden soyunarak birbirlerinin aynısı oluyor, en azından belli bir düzeyde farksızlaşıyorlar. İşte bu, bilincin şeyleşmesi olmalı. Yaşamımın düzenleniş biçiminin beni buna nasıl ittiğini derinden hissediyorum. Bir şehirde yaşamak denen şeyin ne olduğunu, şehir temposunun anlamını algılıyorum şimdi. Yabancılaşma veya bilincin şeyleşmesi benim anladığım anlamda şöyle: kişinin, içinde yaşadığı dünyayı, parçası olduğu süreçleri, bunların kendi doğal nitelikleri, bütünlükleri ile algılayamaması. Veya kısaca bu dünyayı algılayamaması. (Dikkat edilirse bu söylediklerimin bir "kendi içinde dünya"nın varlığını varsaymak anlamına gelmesinin şart olmadığı anlaşılabilir.) Şu içinde oturduğum daire, oda nedir? Barınma gereksinimini karşılamak üzere var olan, ama sadece ve sadece bu gereksinim için, en soyut ve saf haliyle bu gereksinim için, inşa edilmiş bir yapı. Bunun içindeki tüm diğer şeyler, yatak, buzdolabı, ocak, masa vs. de aynı biçimde kendilerine ait bir takım gereksinimleri karşılamak üzere bu dairenin içine konmuş durumdalar. Bu gereksinimlerin tatmin ediliş biçimi hep aynı: Bu gereksinimlerin belli bir tutumla ele alınmasına dayanıyor. Nedir bu tutum? Bu gereksinimlere belli bir gözle bakan bu bakış, içinde hangi varsayımları barındırıyor gereksinimlerin yapısı hakkında? Kuşkusuz son derece indirgemeci bir göz bu. Bu göz belki kapitalizmin falan gözüdür. Her gereksinimi tek başına, en soyut haliyle ele alıp, onları karşılamak için mallar üreten bir tür yaklaşım. Yiyecek maddelerinin karnımı doyurmak için, masamın oturmak için, yatağın yatmak için, bu küçük garip deliğe doldurulmuş olması, böylece tüm gereksinimlerimin karşılanacağı düşüncesi.. Ama olmuyor işte. Hayır. Yetmiyor işte. Her gereksinimimin karşılandığı bu dünyayı ruhsuz bir karabasan olarak algılıyorum. Yırtmak, parçalamak istiyorum dışında biraz nefes almak için. Dışarsı da aynı. Otomobil bir yerden bir yere gitmek soyut amacı için var. Bütün şehir aynı, otobüsler-dükkanlar, diğer insanlar da aynı biçimde. Yaptığın herhangi bir şeyi hissetmenin mümkünü yok. Bugün fark ettim ki ben askerlik şubesindeki anlamsız bürokratik bir işim için yaşamımın bir bölümünü nasıl düzenliyorsam, takvimime göreceğim insanları, yapacağım işleri (kimi isteyerek, kimi zorunluluktan) nasıl yazıyorsam, yaşamımdaki en küçük süreçleri bile aynı soğuk indirgeyici gözle düzenleme eğilimindeyim. Bu yüzdendir ki bu yaşamın dışına bir süre kaçmak, tatile gitmek, bambaşka bir temponun içinde yaşamak bir süre için, o kadar özleniyor. Bu apartman bu apartmanı yıkmak istiyorum. Sanki herşeyin başını da bu apartman çekiyormuş gibi gelmeye başladı. Deliren kişiler de böyle deliriyorlar herhalde.

Yaşamımdaki herşeyin bir dağılıp bir toplandığı, herşeyin önce homojen bir kabuk haline gelip sonra çatırdamaya başladığı zamanlarda ben de deli olmadığımı söyleyemem. Evet çok uzun süredir yaşamakta olduğum süreç bu yabancılaşma süreci işte. Bunu bugün daha iyi anladım.

"Şeyleşme, bir toplumun bütün gereksinimlerini meta değişimi yoluyla sağlamasını öngerektirir."

"Ama bu da, rasyonel mekanizasyon ve hesap-kitapçılık ilkesinin yaşamın tüm yönlerine yayılması anlamına gelir."

"Meta ilişkisinin bir 'hayalet nesnelliğe' bürünmesi her cismin insan gereksinimlerini karşılayan metalara indirgenmesi ile yetinmez. Bu durum insan bilincinin tamamına damgasını vurur; nitelikleri, yetenekleri, kişiliğinin organik birer parçası olmaktan çıkarlar ve dış dünyadaki objeler gibi 'sahip olabileceği' ya da 'elden çıkarabileceği' şeyler haline gelirler. Ve insani ilişkilerin kendilerini gerçekleyebilecekleri hiç bir doğal biçim kalmaz ortada. Şeyleşme sürecinin gitgide daha fazla etkisi altına girmemiş, insanın fiziksel ve ruhsal niteliklerini açığa vurabileceği hiç bir yol kalmaz."

(G. Lukacs, Tarih ve Sınıf Bilinci)

Ahmet ÖZBEN

Okulda çileden çıkardım
Kendine hakim değildi
öğretmenlerim
Hiç rahat bırakmıyorsunuz beni,
Oynatıyorsunuz
Dolduruyorsunuz beni,
kurallarınızla
Durumun düzeldiğini kabul
etmek
zorundayım
Her zaman daha iyiye gittiğini

BEATLES

BEATLES

ALPER AKÇAM

20. yüzyılın hemen başlarında Amerika'da bir müzik türü ortaya çıkıyordu: "BLUES". Ezilen zenci ırkın isyanını ve hüznünü anlatan blues, "Spiritual" denilen "dua şarkılarından" sonra, fabrikalarda çalışan zencilerin iş türküleri ve hapishane şarkılarıyla birleşerek, bir çatı altında toplanacaktır. Zencilerin içinde bulunduğu durumu anlatan bu müzik türü, başta başkaldırı niteliğinde olmayıp bu durumu kabullenmelerine yardımcı olan bir işlevdeydi. Daha sonraları blues, cazın gelişmesine sıkı sıkıya bağlandı ve giderek rock türlerinin temelini oluşturdu.

1960 yıllarında göçmen ve zencilerin çok olduğu İngiltere'de, İngilizlerin alışılagelmiş müzikleri ile blues türü gelişip yeni bir müzik türü ortaya çıkacaktır. Bu özgün müzik türünün önderliğini kuşkusuz ki "BEATLES" yapacaktır.

Beatles, 20. yüzyıl müziğini ikiye böldü. Nasıl İsa'nın doğumuyla tarihte, M.Ö. ve M.S. diye bir sınır varsa, müzikte de Beatles böyle bir sınır yarattı. Öyleki grubun en fanatik ve entellektüel elemanı olan John Lennon "Beatles, Hz. İsa'dan bile büyüktür" diye haykırmaktaydı. Müziklerinde ezilen kesimlerin ve alt tabaka gençliğinin sesini yansıttılar. Müziklerinin ana teması sevgiydi. Daha sonraları yaşam düzenine aykırılık müziği yapmaya başladılar "SERGEANT PEPPERS LONELY HEARTS CLUP BAND" (Çavuş Pepper'in Yalnız Kalpler Grubu) adlı albümleriyle gençliğe ve onun güncel sorunlarına değinmişlerdir. Grup elemanlarının uyuşturucu madde kullandıklarını ve gayri meşru ilişkilerini rahatça söylemeleri oldukça büyük bir sansasyona yol açmıştır. Alışılagelmiş çok uzun saçlarla ve umursamaz tavırlarıyla gençlerin yeni soluğu ve ilahı oluvermişlerdi:

Beatles, şarkılarında "protest" anlam içeren sözlerle, volume'u yüksek tutup, özgün müzik çizgisinde yeni bir çığır açıyordu. Şarkıların toplu söylenmesi ve yapılan kanonlar o günkü rock topluluklarından Beatles'in ayrıldığı en büyük özellikti.

Müzikte belli bir yere gelen topluluk Hindistan'a gitti. Daha sonraki çalışmalarında "Budizm'i müziklerine yansıttılar. Müziklerinde protest bir tavır" gündeme getirmişken, eski bir Hint çalgısı olan "sitarı" kullanarak müziklerini renklendirdiler.

1963 yılında içinde kraliçenin de bulunduğu bir protokale konser veren Beatles izleyicilere şöyle sesleniyordu, *"Arka sıralarda, ucuz yerlerde oturan insanlar alkışlayabilir.. Siz, öndekiler mücevherlerinizi şıkırdatmakla yetinin."* Bu soylu sınıfa karşı ciddi bir tepkiydi.

Liverpool'un muhteşem dörtlüsü, çiçek çocukları hareketini gönülden destekleyerek, bu akımın kitleselleşmesinde büyük bir pay sahibi olmuştur "ALL YOU NEED İS LOVE" adlı kırkbeşlikleri "hippy" hareketine omuz vermek anlamına gelmektedir. Diğer yandan Beatles üyelerinin herbiri Avrupadaki Vietnam savaşı karşıtı gösterileri desteklemekte, çağın en başeğmez simalarından John Lennon, kraliçenin verdiği soyluluk ünvanını savaşı gerekçe göstererek reddetmektedir.

1963'ten beri müzikleri bizle beraber oldu. Altmışlı yılların temposuyla uygunluk sağlayan sürekli bir lirizm. Beatles'in gelişmesi, toplumların geniş kesimlerdeki muhtelif insanlara yayılmışsa da onların mükemmel folk sanatçısı oldukları açıktır. Onların çalışmalarından gençler nasıl uzak kalabilir. Kim, Lennon ve Mc Cartney şarkı liriğinden kendi hayatının bir kısmını bulmamıştır.

Bir gelecek duygusundan ziyade Beatles geçmiş duygusu verir. "POLYTHENE PAM" de John, Liverpool klüp günlerine döner; Poul Mc Cartney "MAXWELL'S SILVER HAMMER" de kara mizah yapar. "LET IT BE" ilahi olarak yazılmış "GOLDEN SLUMBERS" ise geleneksel bir başlığa sahiptir. "THE BEATLES"'ın dağılmasıyla pop kültürünün büyük bir çağı sona ermiştir. Herkesçe bilinen Mc Cartney ve George Harrison'ın göz kamaştırıcı müzikleri kompoze etmeye devam etmeleri, bizlere düşen ise olumsuz eleştirilerden çok bu aşırı çekiciliği olan "BEATLES" büyüsünü anlamaya çalışmaktır.

MEZUNLARA İŞ BULMA BÜROSU

Necan BALTAN

Genç insanlar için üniversiteli olmak çoğu zaman bilimsel ve kültürel birikim edinebilmekten çok, paralı bir iş edinebilme olanağını elde etmek olarak algılanır. Çünkü genelde yaşanan işsizlik sorunundan üniversite mezunları da büyük bir oranda etkileniyor.

ODTÜ'nün, öğrencilerine iş bulabilme açısından öteki üniversitelere göre daha çok avantaj sağladığı bir gerçek. Ancak YÖK sonrası ODTÜ mezunları bu avantajı hala kullanabiliyorlar mı? İstedikleri ve doyum sağlayabildikleri işler bulabiliyorlar mı? Bu sorulara çoğunlukla olumsuz yanıtlar alınabilmektedir.

ODTÜ mezunlarına iş bulmalarında yardımcı olmak ve başvurulara olanakları ölçüsünde yol göstermek amacıyla, 1987 ocak ayında, şimdiki rektör Prof. Ömer Saatçioğlu ve Prof. Okan Tarhan tarafından üniversite bünyesinde Mezunlara İş Bulma Bürosu kuruldu. Büro yöneticisi Haluk Gündüz şimdiye kadarki çalışmaları özetle şöyle anlattı:

"Geçtiğimiz dönem sonu büroya başvuran 1200 mezundan 700'ü bir işe yerleştirildi. Geriye kalanların bir kısmı ise master öğrencisi olmaları nedeniyle firmalar tarafından tercih edilmedi.

Büro ilk kurulduğu zamanlarda sadece belli sayıda mühendis çalıştıran kuruluşlarla iletişim kurmuştu. Daha sonra ilişkiler ODTÜ'deki tüm bölümlere yönelik daha çok sayıda kuruluşla bağlantı kurarak genişletildi.

Büroya başvuranlar arasında bir sıralama yapılırsa ilk sıraları; mühendislik ve İdari Bilimler bölümlerinden mezun öğrenciler alıyor. Eğitim bilimleri ve Mimarlık Fakültesinden başvurular daha az sayıdalar. Mühendislik ve İdari Bilimler mezunlarından bir işe yerleştirilebilenler yaklaşık 200 ve 350 bin lira maaşla işe başlıyorlar.

Amaç, mezunları uzun süre çalışabilecekleri, ruhsal ve parasal açıdan tatmin olabilecekleri bir işe yerleştirmek olduğu için, işi bulup çalışmaya başlamak demek, büro ile iletişimi kesmek anlamına gelmiyor. Yapılması planlanan anketlerle işlerinden memnun olup olmadıkları öğrenilip gerekiyorsa yeniden başvuru yapılabilir."

Daha üniversiteye girer girmez başlayan iş bulamama korkusu ve gerçektende önemli sayıda mezunun iş bulamaması bu gün öğrenci gençliğin en önemli sorunlarından biri.

Bu konuda öğrencilere yardım edecek ve yol gösterecek bu tür çalışmaların üniversitelerde başlatılması çok gerekli ve faydalı.

Bunun yanında, büronun yalnızca mezunlara değil, part-time çalışmak isteyen öğrencilere de iş bulması ve çalışmalarını bu alanda da genişletmesi üniversitemize ve üniversitemiz öğrencilerine oldukça yararlı olacaktır.

GÜRBÜZ TÜFEKÇİ'NİN SÖZLEŞMESİ YENİLENMEDİ

Üniversitemiz Tarih Bölümü Öğretim Üyelerinden "İnkilap Tarihi" dersleri **veren Gürbüz Tüfekçi**'nin **dönem ortası olmasına karşın, süresi dolan** sözleşmesi yenilenmedi. Buruk, ancak şaşırmamış bir tavırla durumu öğrencilerine açıklayan Gürbüz Tüfekçi, bir öğrencinin "Hocam neden siz" sorusuna, "Benden başka çomak sokan var mı" sorusuyla yanıt veriyordu.

Sayın Tüfekçi şaşırmamıştı gerçekten. Çünkü görevli olduğu "Atatürk Dil Tarih Yüksek Kurulu"nun çıkardığı yayın organında bir takım engellemelerle karşılaşmıştı zaten. "millet" yerine "ulus" "ınkılap" yerine "devrim" sözcüklerini kullandığı için bir kitap dolduracak kadar bir çok makalesi yayınlanmamıştı.

YÖK'e ve Atatürk düşmanı gericilere karşı tepkisini derslerde dile getirmekten çekinmeyen Sayın Tüfekçi'nin üniversiteyle bu şekilde ilişkisinin kesilmesi öğrenciler tarafından tepkiyle karşılandı.

Bir süredir derslere girmediği için, öğrenciler, tarafından bölümünden sorulan Gürbüz Tüfekçi'nin izinli olduğu söylendi.

DOSTLAR

Üçer beşer yitiyoruz
Kalabalık azalıyor
kalabalıklaşarak
Yontulmaktayız yumuşak bir ağaç gibi
Şeklimiz çıkmakta ortaya
Ve biz
birbirini tanıdığını sanan insanlar
tanımaya başlıyoruz birbirimizi
ve yeni yollara düşüyoruz
bizi tanımayan
tanımadıklar bulmak için
daha özverili
ve bizi daha çok sevecek olan
olanaksız olan

Aralık 87
Burak ERDEM

YURTLAR YÖNETMELİĞİ'NİN BAZI MADDELERİ DEĞİŞTİRİLDİ

ODTÜ Yurtlarında 2 yılla sınırlanan kalma süresi 5 yıla çıkarıldı. Yurtlarda kalmakta olan eski öğrencilere de 2 yıllık kalma süresi daha tanındı.

Şimdiki ODTÜ Yurtlar Yönetmeliğininbazı maddelerini değiştiren yönetmelik resmi gazetede yayımlanarak yürürlüğe girdi. Buna göre, yurtlarda kalma süresi Hazırlık okuyanlar için en fazla 5 yıl, diğer öğrenciler için de 4 yıl olarak belirlendi. Geçici bir madde ile de, yurtlarda kalmakta olan eski öğrencilere 2 yıllık yeni bir kalma süresi tanındı.

Mayıs 1987'de değiştirilen ve birçok maddesi anti-demokratikleştirilen, öğrencilerin günlük yaşamını her alanda kısıtlayan, yasakçı bir anlayışın ürünü olan Yurtlar Yönetmeliği, böylece bir kez daha değiştirilmiş oldu. Yurtlarda kalan öğrencilerin en çok tepkisini çeken ve onları en çok etkileyen bu maddenin idarece değiştirilmesi olumlu bir adımdır. Ancak, bu yönetmeliğin daha çok değişecek maddesi olduğu da açıktır. Haziran 87'de Rektörlüğe 12136 dilekçe numarası ile verilen ve yaklaşık 4000 kişinin kaldığı yurtlarda 2000 imzaya ulaşan "Yurtlar Yönetmeliğinin Değişmesi için Dilekçe"den bir alıntı yapalım: *"Yurtlar Yönetmeliği; getiriliş biçimi, mantığı ve içeriği ile üniversite eğitiminin hedeflediği bilimsellik ve insan haklarına saygıya uzak olup, ODTÜ yurtlarında kalan biz tüm öğrenciler arasında hoşnutsuzluk yaratmıştır."*

Haziran 87'de verilen bu dilekçenin ve onu savunan 1000'e yaklaşan öğrencinin eylemleri göstermiştirki; yurtlarda yaşam koşullarını cendereye alan bu Yonetmelik değişmelidir, değişecektir.

YANLIŞ HESAP BAĞDAT'TAN DÖNDÜ (AMA)

Geçen dönem ODTÜ yurt yöneticilerinin haksız bir kararı yüzünden yurttan atılan Necan Baltan adlı Hazırlık öğrencisi, bu karara karşı açtığı (yürütmeyi durdurma) davasını kazandı ve yurda yeniden girmeye hak kazandı.

Anti-demokratik ve baskıcı Yeni Yurtlar Yönetmeliğinin değiştirilmesi amacıyla ODTÜ Rektörlüğüne verilmek üzere düzenlenen dilekçeye imza topladığı gerekçesini yurttan atmak için yeterli bulan yurt yöneticileri, bu keyfi ve anti-demokratik uygulamalarına böylece demokratik bir biçimde karşılık aldılar.

Bu kazanılan dava örneği, günümüz üniversitelerinde öğrenci konumundaki bireylerin haklarına nasıl sahip çıkması gerektiğini gösteren güzel bir örnektir. Bu örnek, aynı zamanda, dilekçelere imza atmanın ve toplamanın ne kadar yasadışı gösterilse de, aksine en doğal ve yasal hakkımız olduğunu da vurgulamaktadır.

Şimdi yurt yöneticilerinin atması gereken adım; keyfi kararları yüzünden yurtlardan haksız yere atılan ve evsiz kalmanın "öğrenim özgürlüğünü ve insanca yaşama koşullarını ortadan kaldıran" *sonuçlarıyla karşılaşan öğrencileri yurtlara geri almaktır.*

YANSIMALAR

1–
Taşkın akışıyla yaşam
İri tuzak bir şehir
Sabah kapısından ayık girer insan
akşam
Eksilmiş ve esrik gelir

2–
Caddeler ne kan - revan
Ne de gülistan
İnsanlar korkuluk Pablo usta
Caddeler bostan

3–
Baş kaldırmadan yaşamak
Parmak araları küflenmiş
Kardeş kanı zamana
Yarısı çürümüş bir elmanın
Diğery yarısını
Tiksinmeden yemek gibi geliyor bana

4–
Herkesi kendi içine akıtan
Günlerin ırmağı
Uzaklaştırıp eli elden
Gözü gözden
Kuşkuyla didikletirken
İçten bir selamı bile
İkiyüzlü hesaplarda
Daha çok özlüyoruz
herkesin kendi dışına akacağı günleri

5 –
Yüzün çok yakınımda
Bir tomurcuk şafak
Ey karanlıkta büyüttüğüm
Aydınlık özlemi fidanım
Uyusam uzar ömrü karanlığın
Solar tomurcuk
Uyansam güllerce güneş doğacak

Bozan YAMAN

Şimdi soru sormayın nasıl olsa anlamazsınız, çalışınca anlarsınız.

Özay ORAL

Şimdi siz gülüyorsunuz ama, sınav kağıtlarınızı okurken de ben gülüyorum.

İstisnasız Tüm Hocalarımız.

Let us break the lecture here, otherwise we will have breakdown.

Mirzahan HİZAL

Bugün gene dükkan boş...

Oktar TÜREL

Soru: İdealinizdeki erkek/kız tipini tanımlayınız.
Yanıt: Yakışıklı, adaleli, arabalı..

86-87 yıllıklarından bir öğrenci

Derivationları bilmenize gerek yok. Tanrı nasıl olsa biliyor.

Kimya Bölümü'nden

Burası Türkiye, her an her şey olur.

Mimarlık Bölümü'nden

Şimdi bunu söylemiyelim. Sonra dergiye verirsiniz.

...

Sevgili aranıyor..

Mühendislik Kışlası

Yurt Yaşamından Bir An

YURT AĞASI

Hazırlıklar tamamdı. Yeni elemanın (Hazırlık öğrencisi) odaya girmesinden itibaren, o garip hava gene kendini hissettirmekteydi.

"—Bu gece ağa odayı ziyaret edecekmiş." diye yan odadan haber gelince, herkeste bir telaş başlamıştı. Bir yandan ağaya küfredilir, diğer yandan etraf düzenlenirken oda pırıl pırıl bir hale getirilmekte ve yeni eleman hiçbir şeyden habersiz olanları seyretmekteydi. Ama bu telaş onu kuşkuya düşürmekte de gecikmez. Zaten ODTÜ'ye gelen her yeni kişi, üniversitenin geçmişi (12 Eylül öncesi) hakkında, ailesinden, çevresinden mutlaka öğütler almıştır!

Bu telaşın nedenini sorduğunda aldığı yanıtı, kaygılarında ne kadar haklı olduğunu hissetirmişti kendine.

"Birazdan, öğrencileri haraca bağlayan, silah kaçakçılığı yapan, esrar-eroin satan ve kadın pazarlayan 'Yurt Ağası" gelecekti."

Az sonra yöresel kıyafetleriyle ağa içeri girip hesap sormaya başlar. Herkes pazarladığı kadınların, sattığı esrar-eroin ve silahların parasını ağaya verip yeni görevlerini öğrenmekteydi ki, ağanın gözü yeni elemana takılıp kalır.

—"Sen, sen yenisin galiba.. Arkadaşlarına sordum. Yiğit çocukmuşsun. Ben de, sana göre bir görev vereceğim. Silah eğitimi görmen için, seni Beyrut'a göndereceğim. Orda üç ay kalıp geri döneceksin. Sonra seni daha ciddi görevler bekliyor," der, yeni elemana.

Bu sırada odaya giren bir başka öğrenci, istenen esrarı bulamadığını söyler. Söyler, söylemesine ama, ağa tekme tokat girişir hemen, bu görevini yapamayan elemana. Böylece uzun bir süre konuşmalar, dayak atmalar devam eder. Artık "yeni eleman iyice korkmuştur. Olayın sonlarında doğru, ağa "yeni elemanı" yurdun girişindeki danışmaya gönderip kayıt defterini getirmesini ister. Tabii, danışma görevlileri böyle bir defterin olmadığını söyler ve azarlayıp gönderirler bu arkadaşı. Verilen ilk görevi yapamamanın korkusuyla odasına doğru giden "elemanımız" kalabalık bir grup tarafından oda girişinde alkışlarla karşılanır.

O'na düşen bir sene bekleyip, ertesi yıl gelecek olan Hazırlık öğrencisine yapacakları şakanın vereceği zevki hayal etmekti.

ÇAMAŞIR

Yurda gireli bir hafta olmuştu. Dikkatini çeken şey, odasında hiç kimsenin çamaşır yıkamadığıydı. Odanın diğer elemanları kirli çamaşırları götürüyor ertesi gün temizlenmiş bir şekilde getiriyorlardı. Bu iş nasıl oluyordu, anlayamamıştı bir türlü.

Bir gün, kirli çamaşırlarını yıkamak için hazırlık yaparken, oda arkadaşlarının tepkileriyle karşılaştı. Kendine, erkek yurtlarında hiç kimsenin çamaşır yıkamadığı, bunun için kız yurtlarında anlaştıkları bir odadaki kızların bu işi yaptıkları anlatıldı. Yıkama karşılığındaysa sadece bir çikolata alması ve eğer mümkünse kilotunu kendisinin yıkaması yeterliydi. Bunu hemen kabul etti. Hatta çoraplarını bile kendi yıkayacak, götürmeyecekti.

Hemen yurt kantinine gidip en iyisinden bir çikolata aldı ve hazırladığı kirli çamaşır torbasıyla anlaşma yapılan kız yurduna gidip "...no'lu odadan ... 'yı anos ettirdi" Bir elinde çikolata diğer elinde kirli çamaşır torbası olduğu halde kısa bir süre bekledikten sonra anons ettirdiği kız geldi. Gelen öğrenci, bizimkine anlamsız anlamsız "ne istiyorsun" der gibi bakıyorken, bizimki hemen kendini tanıtma gereğini hissetti:

— "Ben anlaştığınız odanın yeni elemanıyım. İşte çamaşırları getirdim. Size çok zahmet olacak ama.." gibisinden birşeyler söyledikten sonra, kız öğrenci gözünü bir çikolataya bir de torbaya çevirip, bizimkini iyice bir azarlar, "yeni eleman" ne olduğunu anlamadan arkasını dönüp kaçmaya çalışırken birden karşısına kahkahalarla gülen odanın diğer elemaları çıkıyordu. Birden "işletildiğini" anladı ve yüzü kıpkırmızı kesildi. Kız öğrencinin de durumu öğrendiği yüzündeki kızgın gülüşünden belli oluyordu.

Sonra mı? "Yeni eleman" hem çikolatayı kaptırdı hem de kantinde arkadaşları ve "çamaşırcısına" çay ısmarlayarak, "yurda hoşgeldin" cezasını çekerek yaşamış oldu.

sensin zamanı

rüzgarda sallanıyor bir ince dal
bir çocuk soruyor yapraklara
ne renge boyanır bulut
ne zaman boy atılır kavgayla

mavidir bulut
mavi
çocuk
kavga dediğimiz
sargısı yaraların
maviler hepimizin
bulutlar hepimizin

kavga kavga dediğimiz
boy atışın senin

G. Gölasar

BRİÇ

Göktan DURAL

EL–YER OYUNU

Üç oyuncunun pas geçmesiyle konuşmalar biter ve el-yer oyununa geçilir. Anlaşılan kontratın rengini ilk söyleyene deklaran denilir (Örneğimizde BATI) El-yer oyununu deklaran oynar ve deklaranın ortağı varsa koz sağ başta olmak üzere elini masanın kendi oturduğu tarafına açar. Bu oyuncunun artık oyunla ilişkisi kesilmiştir, ölüdür.

Yer açıldıktan sonra deklaran kontratı yapmak için oyun planı, rakipler yeri gördükten sonra kontratı batırmak için birbirlerine danışmaksızın savunma planı yaparlar. Bütün eller (13 el) oynandıktan sonra sıra oyunun sonucunu skor kağıdına geçirilmesine gelmiştir.

SKOR KAĞIDI

Bütün eller oynandıktan sonra iki tarafta aldığı elleri sayar. Böylece kontratın kaç çıktığı (alınan fazla veya eksik eller) anlaşılır. Skor kağıdını sadece bir oyuncu tuttuğu gibi her oyuncu tutabilir.

BİZ	ONLAR

Örneğimizde (3 SA), 7 el almışsa kontrat 2 batmış, 9 el almışsa tam çıkmış, 10 el almışsa 1 fazla çıkmıştır. Yatay çizginin altına eğer çıkmışsa anlaşılan kontrat değeri, üst kısmına fazla çıkan ellerin değeri rakip oyuncular battıkları zaman alınan ceza sayısı ve diğer mükafatlar yazılır. Her kare (rober) taraflardan birinin 2 manş (zon) kazanmasıyla biter. Manş yapmak için yatay çizginin altına 100 yazdırmak gerekir.

SANZATU: 1. el 40, sonrakilerin her biri 30. Örneğin kontrat iki SA ise ve çıkmışsa aşağıya yetmiş yazılır. Fakat bu manş için yeterli değildir.

♠

MAJÖRLER (Kör ve Pik): Her biri 30 sayı. Bir defada majörden manş bağlamak için 4 seviyesinde oynamak gereklidir. 4x30 = 120

MİNÖRLER (Trefli ve Karo) : Her el 20 sayı. Bir defada manş yapılabildiği gibi part skorlar ile de manş yapmak mümkündür. Örneğin bir taraf 2 Pik kontratında buluşup 9 el alırsa (1 fazla çıkarsa) yatay çizginin altına antlaşılan kontratın değeri yani 60, üste fazla elin değeri yani 30 yazılır. Bu ekip manş yapmak için en az 40 sayı daha almak zorundadır. Fakat karşı taraf, bu ekip 40 sayıyı alamadan manş yaparsa alttaki 60 sayı yukarı geçer. İki taraf da sıfırdan başlar. Bir taraf 2. manşı yapıp kareyi bitirmek için uğraşırken diğer taraf ilk manşını yapmaya çalışır. İlk önce 2 manşı da yapan o kareyi bitirir ve mükafat alır. Mükafat, eğer 2. manş yapıldığında karşı taraf henüz ilk manşını yapamamışsa 700 sayı, eğer yapmışsa 500 sayıdır.

KUZEY-GÜNEY	DOĞU-BATI
100	
80	
120	40

Bu durumda Kuzey-güney zona girmiştir. Bu bölgenin önemi oyun batırıldığında kontursuz-zonsuz her bir batış 50 sayı ceza verdirirken, bu bölgedeyken kontursuz batışta 100 sayı ceza verdirir.

♣

eğer

eğer
bir parça ivme kaptırırsam
kederin ve hüznün
durgunluğuna
frenleri patlasın
gülümseyen direncin

G. Gölasar

KATILIM ABONE KAMPANYASI...

Hedefimiz öğrencisinden öğretim üyesine, işçisinden mezununa kadar tüm ODTÜ'lüleri kucaklamaksa KATILIM'a sahip çıkalım. Abone olalım, dostlarımızı abone yapalım.

Elinizdeki dergimizin 3. sayısı. Başlangıç'ta bu işle uğraşan bir avuç insan çoğaldı, çoğalacak. ODTÜ'lülerin sesiyiz diyoruz ve diyoruz ki sesimizi gürleştirelim. Abone sayımızı arttıralım.

KATILIM ABONE KULÜBÜ

Katılım abone kulübü kuruldu. Ülkemiz 24 Ocak kararlarından bu yana giderek artan bir ekonomik bunalım yaşamaktadır. Kuşkusuz ardı arkası kesilmeyen zamlardan ençok etkilenen kesimlerden biri de biz öğrencileriz. Bu nedenle bütçemize küçük de olsa bir katkıda bulunması ve dayanışmamızı güçlendirmesi için biretkinlik başlatıyoruz. Aşağıda adları yazılan kuruluşlar KATILIM abonelerine indirimli satış uygulayacaklar. Bu listeye her geçen gün yenileri eklenecek. İndirimden yararlanabilmek için KATILIM Abone kulübü kartını göstermek yeterlidir.

Bilim ve Sanat Dergisi Aboneliği % 25 indirim
Sümer Sok. 36/1 Kızılay

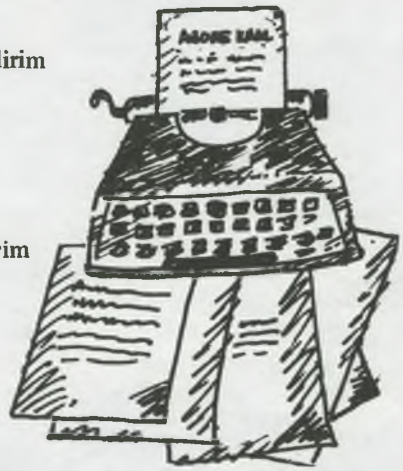
Dünya Kitap Kırtasiye % 15 indirim
Karanfil Sok. 5/48 Kızılay

Yeni Aşama Dergisi Aboneliği % 20 indirim
Ataç 1. Sokak 28/25 Yenişenir

Yarın Dergisi Aboneliği % 20 indirim
Sağlık Sok. 56/7 Kolej

Doğan Kitabevi % 10 indirim
Karanfil Sok. Birlik İşmerkezi
5/54 Kızılay

Gün Dergisi Aboneliği % 20 indirim
Menekşe Sok. 27/5 Kızılay

Havalelerinizi Recep Gür adına Türkiye İş Bankası Mithatpaşa şubesi 251279 nolu hesap aracılığıyla gönderebilirsiniz.

SOYADI :
Adı :
ABONE NO :
Adresi :

Abone Süresi
6 Aylık ☐ 1 Yıllık ☐

Başlangıç sayısı:
Bitiş sayısı :

Yıllık 5000 TL. Altı Aylık: 2700 TL

KATILIM
Yazışma Adresi: Çankırı Caddesi No. 45-329
(Yıba Çarşısı Ulus - ANKARA

ODTÜ-ÖD ATILMALAR VE YÖK PANELİ DÜZENLEDİ

Atılmalar ve YÖK Paneli

Fotoğraf: Serdar Yıldız

ODTÜ'de geçen dönem yaklaşık 1100 öğrencinin atılması üzerine öğrenci Derneği'nin düzenlediği kampanya ve etkinliklerin üçüncüsü olan "YÖK ve Atılmalar" Paneli 9.1.1988 Cumartesi günü saat: 17.00'de yapıldı. Gölbaşı Sinemasında gerçekleştirilen panel'e 1402 No'lu Sıkıyönetim Yasasıyla Üniversitelerinden atılan Yalçın Küçük, Tahir Hatipoğlu (Öğretim Üyeleri Derneği Genel Sekreteri) ve Metin Günday konuşmacı olarak katıldılar. Panelin yöneticiliğini ODTÜ-ÖD Y.K. üyesi Ayşe Tatar yaptı. Çok kalabalık bir öğrenci kitlesinin izleyici olarak katıldığı panel ODTÜ-ÖD'ün bugüne değin gerçekleştirdiği etkinliklerin en kitlesellerinden biriydi.

YÖK uygulamalarını ve YÖK'ün üniversitelerimizdeki tahribatını örneklerle açıklayan konuşmacılar YÖK - 12 Eylül ve Üniversiteler üzerine görüşlerini anlattılar.

Yalçın Küçük "Eylül örgütlülükten korktu. Üniversite gençliğinden korktu... Bugün Türkiye'de en acı şey öğrenme sevincini kaybetmemizdir. Bize öğrenmenin suç olduğunu öğretiyorlar." derken, Metin Günday atılmalar konusunda "Atılmakla atılmamak arasındaki tek fark diplomadır. Çünkü üniversiteler artık, meslek okulları haline getirilmiştir." dedi. Tahir Hatipoğlu ise konuşmasında "öğrenci korku içinde. Sınavların çok olmasının nedeni öğrenciyi bireyselleştirme amacıdır.

Öğrencilerin açlık grevine katılmaları, gözaltına alınıp, DGM'ye çıkarılmaları için yeterli olabiliyor. Öğrencinin orada aldığı cezaya bir de YÖK ceza veriyor. Üretici, çalışkan insanı küçültmek amacı güdülüyor" diyerek, sorunun bir başka yönünü gündeme getirdi.

Panelin sonunda kısa bir konuşma yapan ODTÜ-ÖD Başkanı Tarık Topçu, Özerk-Demokratik Üniversite mücadelesinde temel gücün öğrenci dernekleri olduğunu, mücadeleyi kazanmak için örgütlenmek gerektiğini söyleyerek "özerk-demokratik üniversiteyi kurana kadar mücadelemiz devam edecektir" dedi.

Olumlu bir hava içinde geçen panel dernek kitleselleşmesinde önemli bir adım olarak değerlendirilmelidir. Böylesi etkinliklerde sekter tutum takınmak ve birliği engelleyici tavırlarda bulunmak, derneğin kitleselleşmesi ve öğrenci hareketinin gelişmesini olumsuz yönde etkileyecektir. Önemli olan birlik noktalarını ön plana çıkararak, hareketin gelişimini sağlamak olmalıdır.

Panelin hemen ardından düzenlenen "Grup Yorum" Dinletisi, izin verilmediği için yapılmadı. Sahneye gelerek arkadaşları Efkan Şeşen'in bir süre gözaltında tutulup, tutuklandığını söyleyen "Grup Yorum" üyeleri, arkadaşları için bir imza kampanyası başlattıklarını ve toplan an imzaları Pazartesi günü Meclise götüreceklerini söylediler.

İzleyicilerin yoğun alkış ve ısrarlı istekleri sonucu "Güleycan" ve "Hayat" adlı parçalarını izleyicilerle beraber seslendiren Grup Yorum daha sonra sahneden ayrıldı.

Dinletiye izin verilmemesi kararını kınıyor ve tutuklu olan Şeşen' in serbest bırakılmasını istiyoruz.

Grup Yorum Üyeleri

Fotoğraf: Serdar Yıldız